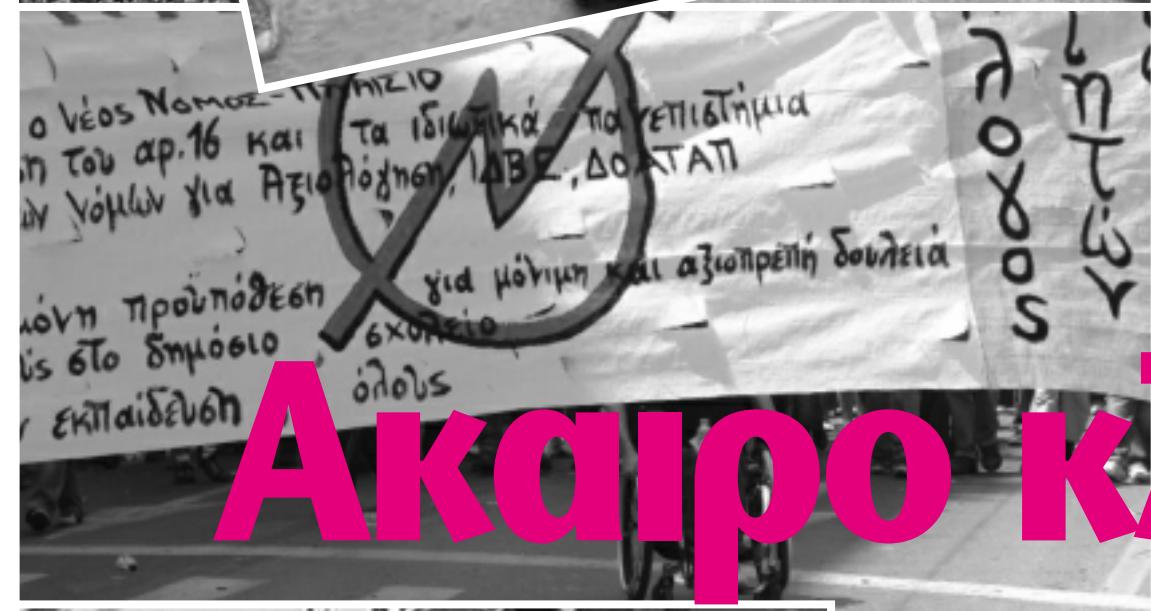

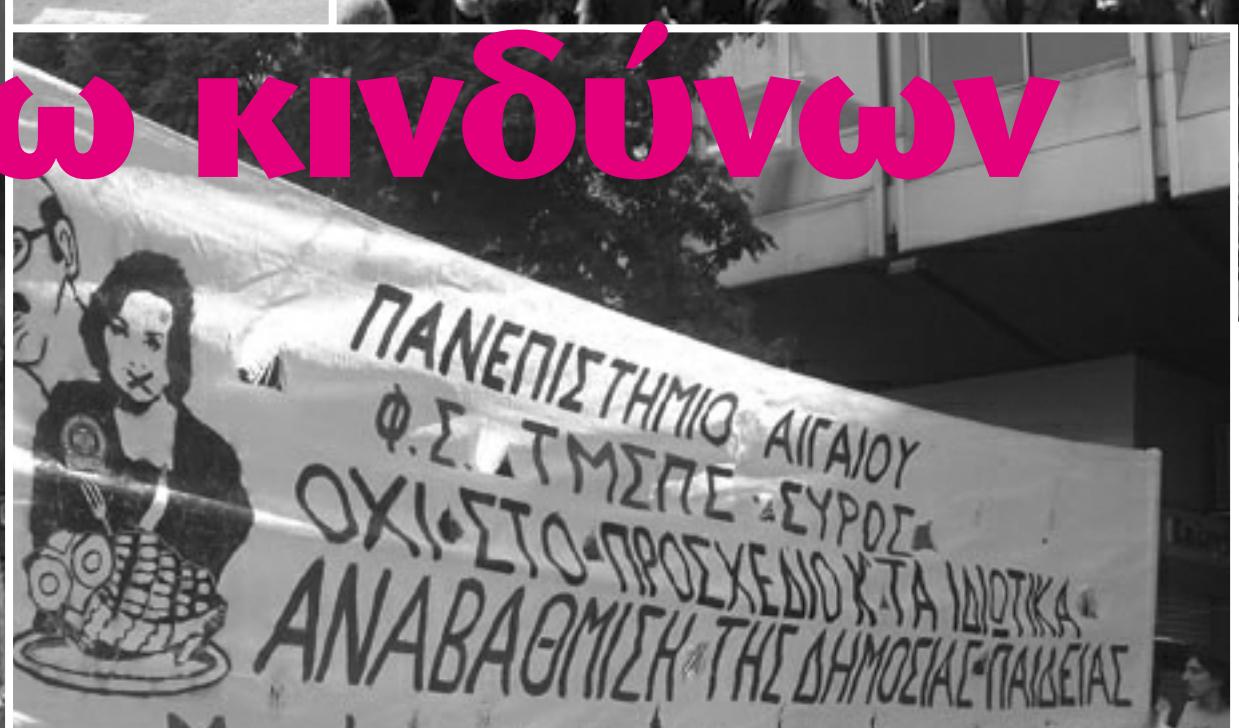
KOMMUNA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 428 - Σάββατο, 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

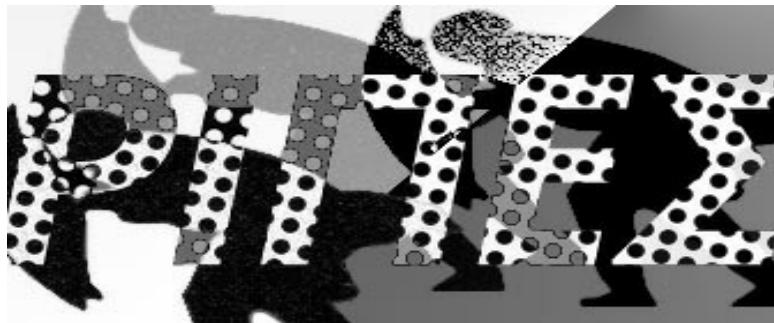
Ακαίρο κλείσιμο εν μέσω κινδύνων

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

1/7/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούνιν 1/7/1946: Τίθενται σε λειτουργία τα πρώτα έντεκα στρατοδικεία του εμφύλιου 1/7/1858: Ο Κάρολος Δαρβίνος παρουσιάζει τη θεωρία του για την εξέλιξη των ειδών (Linnean Society - Λονδίνο) 1/7/1968: Πρώτη υπόγεια πυρηνική δοκιμή (ΗΠΑ) 1/7/1899: Γέννηση Κωνσταντίνου Τσάτσου 1/7/1944: Συστήνονται το Διεθνές Νομιμοτικό Ταμείο και η Παγκόσμια Τράπεζα - το δολάριο αντικαθίσταται τον χρυσό ως μέσο των διεθνών συναλλαγών (σύνοδος Μπρέτον Γουντς) 1/7/1962: Ανεξαρτησία Αλγερίας 1/7/1945: Γέννηση Debora Harry (Blondie) 1/7/1963: Ο Αριστοτέλης Ωνόσης αγοράζει τη νησίδα Σκορπιός 1/7/1974: Θάνατος Χουάν Περόν 1/7/1985: Θάνατος Λάρμπρου Κωνσταντάρα 1/7/1993: Ιδρυση ΠΟΛΑΝ (Αντώνης Σαμαράς) 1/7/1966: Πρώτο τεύχος Mickey Mouse στην Ελλάδα 2/7: Ημέρα συνεταιρισμών 2/7/1566: Θάνατος Michele de Nostredame 2/7/1778: Θάνατος Jean Jacques Rousseau 2/7/1977: Θάνατος Βλαντιμίρ Ναμπόκοβ 2/7/1951: Γάμος Κωνσταντίνου Καραμανλή - Αμαλίας Κανελλοπούλου 2/7/1839: Θεμελίωση του πανεπιστήμιου Αθηνας 2/7/1877: Γέννηση Herman Hesse 2/7/1961: Αυτοκτονία Ernest Hemingway 2/7/1925: Γέννηση Πατρίς Λουμόυπα 2/7/1939: Γέννηση Αλέξανδρου Ποντογούλη 3/7/1883: Γέννηση Franz Kafka 3/7/1971: Θάνατος Jim Morrison 3/7/1969: Θάνατος Brian Jones (Rolling Stones) 3/7/1854: Γέννηση Λέο Γιάνατσεκ 3/7/1989: Θάνατος Αντρέι Γκρομίκο 3/7/1816: Εφεύρεση αναπτήρα 3/7/1968: Κατεδάφιση του ιστορικού ρολογιού του Πειραιά 4/7/1776: Τέλος πολέμου ανεξαρτησίας ΗΠΑ 4/7/1934: Θάνατος Μαρίας Κιουρί 4/7/1947: Πρώτη παγκόσμια εξέγερση μοτοσικλετιστών (Καλιφόρνια) 4/7/1992: Θάνατος Astor Piazzolla 4/7/1938: Γέννηση Bill Withers 4/7/1900: Γέννηση Louis Armstrong 4/7/1927: Γέννηση Neil Simon 4/7/1940: Γέννηση Αννας Φόνσου 4/7/1807: Γέννηση Τζουζέπε Γκοριμπόλιτι 5/7/1889: Γέννηση Jean Cocteau 5/7/1932: Πραξικόπημα Salazar (Πορτογαλία) 5/7/1969: Θάνατος Walter Gropius 5/7/1994: Επιστροφή Αραφάτ στη δυτική όχθη μετά από 27 χρόνια εξορίας 5/7/1954: Πρώτη ηχογράφηση του Elvis Presley ("That's alright") 5/7/1909: Γέννηση Αντρέι Γκρομίκο 5/7/1965: Τελευταία παράσταση της Μαρίας Κάλλας 6/7/1971: Θάνατος Louis Armstrong 6/7/1962: Θάνατος William Faulkner (64 χρ.) 6/7/1946: Γέννηση George Bush 6/7/1535: Εκτέλεση Thomas More 6/7/1893: Θάνατος Γκι ντε Μοτσανόν 6/7/1907: Γέννηση Φρίντα Κάλο 6/7/1995: Θάνατος Αζίζ Νεσίν (80 χρ.) 6/7/1999: Θάνατος Χοακίν Ροδρίγο 7/7/1980: Τελευταία συναυλία των Led Zeppelin (Βερολίνο) 7/7/1894: Γέννηση Βλαντιμίρ Μαριακόφσκι 7/7/1936: Γέννηση Νίκου Ξυλούρη 7/7/1834: Γέννηση Edgar Degas 7/7/1860: Γέννηση Gustav Mahler 7/7/1939: Ο Ανδρέας Παπανδρέου υπογράφει δήλωση μετανοίας ενώπιον του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου.

● Αποχωρεί με τιμές ο Γιολυζωγόπουλος από την προεδρία της ΓΣΕΕ ●●● Γιατί να μην τον τιμήσουν; Τόσο πιστός τους στάδηκε ●●● Των βιομηχάνων και των κυβερνήσεων ●●● Γιατί οι εργάτες άλλη άποψη έχουν ●●● Υπεύθυνος κινητοποιήσεων του ΠΑΣΟΚ σήμερα, βουλευτής αύριο ●●● Μ' αυτό το πόστο τον έχει στο τσεπάκι τον πρωσικό εκλογικό μηχανισμό ●●● Ξέρετε ποια είναι η καλύτερη ανάμνηση του κοντού από τη δημοτική του στη ΓΣΕΕ; ●●● «Η ένταξη στην ΟΝΕ, όπου τα συνδικάτα βάλανε πλάτη και μπήκε η χώρα μας» ●●● Και ο Γιάννος υπέρ των «μεταρρυθμίσεων στην Παιδεία» ●●● Και ανησυχών μήπως το ΠΑΣΟΚ πισωγιρίσει στη ρητορική της δεκαετίας του '80! ●●● Σιγά την είδηση! Ο Γιωργάκης να δε ●●● τε... Και το Μαράκι, βεβαίως βεβαίως ●●● Ξέρετε που γιορτάστηκε στην Ελλάδα η «παγκόσμια ημέρα κατά των ναρκωτικών»; ●●● Στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης! ●●● Χρει-

άζεται μήπως να σχολιάσουμε; ●●● Στο Λαγονήσι μάντρωσαν τους υπουργούς Παιδείας του ΟΟΣΑ ●●● Οσο πιο μακριά τόσο πιο καλά ●●● Η ξεφτίλα των σύγχρονων αισών πολιτικών ●●● Και μη στενοχωρίστε που δε μπορείτε να ματαιώσετε τέτοιες συνόδους, παιδιά ●●● Κάποια στιγμή θα γίνει κι αυτό ●●● Αρκεί να το δέλετε πραγματικά και όχι να παριστάνετε τους επαναστάτες ●●● Θέλει δύναμη, αποφασιστικότητα, σχέδιο και απόφαση για σύγκρουση ●●● Άμα δεν υπάρχουν αυ-

τά (και δεν είναι κακό να παραδέχεται κανείς την αδυναμία του), καλύτερα να λείπει το δέατρο ●●● Γιατί συνηδίζεις στο δέατρο και ξεχνάς τον πραγματικό στόχο ●●● Πάμε στοίχημα ότι δα νικήσουμε; ρώτησε το ακροατήριό του ο Σκανδαλίδης ●●● Πρέπει να είσαι πολύ άρρωστος τζογαδόρος για να πας το στοίχημα υπέρ του Σκανδαλίδη, ποντάροντας στη μεγάλη απόδοση ●●● Εμείς πάντως, αν επιμένει ο Κώστας, το πάμε το στοίχημα ●●● Οχι υπέρ αυτού, βέβαια ●●● Σιγά που δα άφηνε ανεκμετάλλευτη την οικογένεια του μικρού

Αλεξ ο Χριστόδουλος ●●● Τόσο κερδοσκόπισαν τα κανάλια, να μη βγάλει κι αυτός το κατίτις του; ●●● Αβραμόπουλος ο... αντικρατιστής ●●● Δεν τον ενδιαφέρει λέει η νομική πυχή της διαδικασίας των προσλήψεων, διότι αυτός είναι πολιτικός της πράξης και της αποτελεσματικότητας ●●● Μέχρι, λοιπόν, να μαζέψει (που δε μαζέψει) 200 υπογραφές βουλευτών για προσλήψεις εκτός ΑΣΕΠ, δα 'χει να λέει στα ραδιοκάναλα ●●● Και να κάνει μπαρούτι τον Παυλόπουλο ●●● ● Από υποψήφιος δήμαρχος υποψήφιος υπερονομάρχης είναι ασφαλώς πρόσδος και μπράβο στο Θανάση ●●● (Ενας είναι ο Θανάσης) ●●● Γιατί, όμως, τα e-mails με τις προσκλήσεις στέλνονται από την ΟΛΜΕ; ●●● Ετσι προστατεύουμε την αυτοέλεια του συνδικαλιστικού οργάνου, Θανάση; ●●● Ή μήπως τα στέλνουμε από την ΟΛΜΕ για να προσδώσουμε δεσμικό κύρος στην κομματική υποψηφιότητα; ●

◆ Το αλιεύσαμε από την ειδησεογραφία για τα διεθνή ζητήματα. Στην πρόταση που έκανε η δωσιλογική κυβέρνηση του Ιράκ προς τις αντιστασιακές οργανώσεις, για να ενσωματωθούν στην «πολιτική διαδικασία», προσφέρει ως αντάλλαγμα και την απελευθέρωση

φυλακισμένων! Σε τέτοιο σημείο έχει φτάσει ο κυνισμός τους. Να παραδέχονται ότι υπάρχουν αθώοι φυλακισμένοι και την απελευθέρωσή τους από τις φυλακές να μην τη θεωρούν ως αυτονόητο καθήκον τους,

Να τον χαίρεσαι τον «άντρακλα», κυρ-Πολύδωρα. Ή μήπως δεν πρέπει να τον αποκαλούμε «άντρακλα», αλλά νέτα σκέτα «αρχίδι»; (Αν ενδιαφέρεσαι για τη φωτογραφία, ευχαρίστως να σου τη στελούμε ολόκληρη.

αλλά να την προτείνουν ως αντάλλαγμα σε μια διαπρομάτευση. ◆ Το πιο ωραίο στη συμφωνία ανάμεσα στην IAAF και τους Κεντρέρη-Θάνου, που δέχτηκαν να «φάνε» μια πτοινή αποκλεισμού 2,5 χρόνων, αποφεύγοντας τα χειρότερα, ξέρετε πιο είναι; Οι Κεντρέρης-Θάνου υποσχέθηκαν να γίνουν σημασιοφόροι στον ογώνα κατά του ντόπινγκ!!! Κατά τα άλλα, ο ΣΕΓΑΣ πανηγυρίζει «γιατί κλείνει οριστικά ένα σημαντικό κεφάλαιο»... «για το καλό του αθλήματος». Ειδικά στο τελευταίο θα συμφωνήσουμε απόλυτα. Και θα αρχίσουμε να ψάχνουμε να βρούμε κάποια άλλη λέξη

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

που να εκφράζει αυτό που άλλοτε εξέφραζε η λέξη αθλητισμός.

◆ Μπλέχτηκε το Dragasakis με το Kawasaki και χωρίς να το καταλάβει βρέθηκε με χει-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η θέση είναι πολύ σαφής, την γνωρίζετε. Υποστηρίζουμε την επικύρωση της Συνταγματικής Συνθήκης (Ευρωπαϊκόνα). Ολοι γνωρίζουμε ότι η Συνθήκη ήταν ένα προϊόν συμβιβασμού. Δεν μπορούσε να είναι διαφορετικά, 25 μελη έπρεπε να συμφωνήσουν σ' ένα κείμενο, αλλά παρ' όλ' αυτά, ήταν ένα μεγάλο βήμα προς τα εμπρός. Σεβόμαστε και αναγνωρίζουμε τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν, αλλά θεωρούμε και πιστεύουμε δυνατά ότι το σχέδιο είναι ζωντανό και με μερικές αναπόφευκτες καθυστερήσεις, θα πρέπει να δοθεί ώθηση.

Κώστας Καραμανής

παιδιά ακρού το περισσότερο μεταριθμίζομενο, βελτιωμένο, τροποποιημένο και –υποτίθεται – προσαρμοζόμενο στις σύγχρονες απαιτήσεις ελληνικού εκπαιδευτικού σύστημα πιστοποίησε την αποτυχία του κι εξέβρασε στο περιθώριο, με τη ρετσινιά του ανάξιου για μια θέση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Δεν πρόκειται μόνο για την αποτυχία των λυκείων, ούτε για τεμπελήδες μαθητές που δε διάβασαν. Η πολιτεία αποφάσισε πως θελει λιγότερους νέους με πτυχία, λιγότερες ειδικότητες

επιπλέονταν κι τεχνικών, λιγότερες ανώτατες σχολές, λιγότερους εκπαιδευτικούς. Μάλλον επιδιώκει την εξοικονόμηση χρημάτων για να κτίσει περισσότερες φυλακές.

Α. Ρενιέρης (Νέα)

Το πανεπιστήμιο που στηρίζεται οικονομικά από το κράτος δεν είναι αποδεκτή λύση. Οι φοιτητές που θέλουν να έχουν ένα υψηλό επίπεδο σπουδών πρέπει να πληρώνουν και διδακτρά.

Ανχελ Γκουρία (Γ.Γ. ΟΟΣΑ)

Εκπληκτη η ελληνική κοινωνία για να είμαστε ακριβέ

■ Υπόγειες κόντρες Παπαδόπουλου- Μητσοτάκη

Δυο πανομοιότυπα δημοσιεύματα σε «Παρόν» και «Καθημερινή» εμφάνιζαν το Μητσοτάκη να λέει στον Παπαύλια, στην τελευταία συνάντησή τους, ότι πρέπει να θεσεί σε εφαρμογή σχέδιο υπονόμευσης του Παπαδόπουλου, ώστε στις επόμενες προεδρικές εκλογές στην Κύπρο να εκλεγεί στη θέση του «αξιόπιστος» πολιτικός με «μετριοπαθείς» θέσεις στο Κυπριακό.

Το γραφείο του Μητσοτάκη αντέδρασε με οργήλη ανακοίνωση στην οποία χαρακτηρίζει όσα γράφτηκαν αθλιότητες ανάξεις σχολιασμού. Είναι από τις λίγες φορές που τείνουμε να πιστεύουμε το Μητσοτάκη. Οχι γιατί δεν τον έχουμε ικανό να στήσει ίντριγκα σε βάρος του Παπαδόπουλου, που δε θελει να τον δει ούτε ζωγραφιστό, αλλά γιατί δεν τον έχουμε για ηλίθιο. Την ίντριγκα δε θα πήγαινε να τη στήσει με τον Παπούλια, που είναι γνωστές οι άριστες πρωσωπικές του σχέσεις με τον Παπαδόπουλο. Δε θα έκαιγε μια κίνηση πιριν καν την προχωρήσει λίγο. Από την άλλη, δε θα έβαζε τρικλοποδιά στη Ντόρα που μόλις έχει ξεκινήσει την καριέρα της στο υπουργείο Εξωτερικών.

Αντίθετα, ο Παπαδόπουλος έχει κάθε λόγο να τη στήσει στο Μητσοτάκη και να δημιουργήσει ένα προστατευτικό τείχος γύρω του. Γί' αυτό και ο κύπριος κυβερνητικός εκπρόσωπος, σαν έτοιμος από καιρό, έσπευσε να κάνει δήλωση, ότι «κάποιοι στην Αθήνα και την Κύπρο φαίνεται να δυσανασχέτουν με τη συναντιληψη στο Κυπριακό με τα συνεργαζόμενα κόμματα και τρέφουν την ψευδαισθηση ότι τυχόν ρήξη της συνεργασίας θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για επαναφορά του σχεδίου Ανάν», συμπληρώνοντας ότι «απόψεις ή ενέργειες ιδιωτών πολιτικών στην Ελλάδα (σ.σ. φωτογράφιση του Μητσοτάκη) δε δημιουργούν, ούτε μπορούν να δημιουργήσουν προβλήματα στις αρμονικές σχέσεις και στην αγαστή συνεργασία του προέδρου Παπαδόπουλου με την ελληνική κυβέρνηση και ιδιαίτερα (σ.σ. ξανά φωτογράφιση του Μητσοτάκη) με την υπουργό Εξωτερικών Ντόρα Μπακογιάννη».

Ο Παπαδόπουλος, που έχει αποδειχτεί ιδιαίτερα ικανός στον τακτικισμό, βλέποντας ότι η Μπακογιάννη ακολουθεί διαφοροποιημένη τακτική σε σχέση με τον Μολυβιάτη (έχει μιλήσει ανοιχτά για διαφωνίες στους τακτικούς χειρισμούς, ενώ στις συνομιλίες της με δημοσιογράφους στην Ισταμπούλ δεν έκρυψε την οργή της για το διημέριο μπλοκάρισμα των τουρκοκοινοτικών διαπραγματεύσεων από τη Λευκωσία), σπεύδει να «στήσει» τη δουλειά, για να φέρει τη Ντόρα σε θέση άμυνας. Επειδή, όμως, η Ντόρα είναι αντίγραφο του πατέρα της, είναι σήγουρο ότι δε θα τ' αιρήσει να περάσει έτοι. Αναμένουμε τη συνέχεια, λοιπόν.

Μεγαλύτερος ο κίνδυνος καλοκαιρινού αιφνιδιασμού

Η κυβέρνηση, με τη συμφωνία της αντιπολίτευσης, παρέτεινε τις εργασίες της Ολομέλειας της Βουλής, ενώ στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων άρχισαν πιρετωδώς πρόγραμμα συζήτησης του νομοσχέδιου Γιαννάκου

Ηκυβέρνηση πήρε τελικά την απόφαση να παρατείνει και το καλοκαίρι τη λειτουργία της Ολομέλειας της Βουλής. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος ανακοίνωσε ότι η κυβέρνηση δεν θα εκδώσει το προεδρικό διάταγμα για τη λήξη των εργασιών, ενώ σύμφωνα με πληροφορίες μας το θέμα θα πάει για έγκριση και στην ίδια την Ολομέλεια. Το χρονοδιάγραμμα εργασιών προβλέπει διακοπή για τη θερινή άδεια την Παρασκευή 28 Ιουλίου και επανέναφρη την Τρίτη 22 Αυγούστου. Δηλαδή, η Ολομέλεια θα συνεδριάσει ολόκληρο τον Ιούλιο και το Σεπτέμβριο και περίπου το ένα τρίτο του Αυγούστου.

Υποτίθεται ότι η παράταση των εργασιών της Ολομέλειας γίνεται για να μην υπόρξει παραγραφή σε αδικήματα που σχετίζονται με την προμήθεια των οπλικών συστημάτων TOR-M1. Οσο, όμως, κι αν πιέστηκε ο Αντώναρος να πει αν υπάρχει κάτι συγκεκριμένο που να σχετίζεται με την παράταση των εργασιών της Ολομέλειας, δεν απάντησε. Το πιο σημαντικό όμως είναι το πρόγραμμα των εργασιών της Ολομέλειας, που αποφασίστηκε **ομόρφων** από τη διάσκεψη των προέδρων. Έχουν βάλει κανονικό νομοθετικό έργο δυο μέρες την εβδομάδα. Αν η παράταση αφορούσε μόνο την αποτροπή παραγραφής για αδικήματα που σχετίζονται με τη συγκεκριμένη προμήθεια πολεμικού υλικού, πτοιος ο λόγος να βάλουν τόσο πικνό νομοθετικό πρόγραμμα;

Τι είδους νομοσχέδια θα ψηφίσουν μέσα στο καλοκαίρι; Και γιατί να μη Ψηφίσουν και το νομοσχέδιο της Γιαννάκου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, το οποίο ήδη αποστέλλεται στην Βουλή;

εσεύς, Το οπιού ήρι για αποφάσιστηκε να συζητηθεί πυρετώδως στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, όπως θα δούμε παρακάτω; Γιατί το ΚΚΕ και ο ΣΥΝ συμφώνησαν με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ στη διάσκεψη των προέδρων να βάλουν ένα τόσο πυκνό πρόγραμμα νομιθετικής εργασίας; Είναι τόσο αφρελείς οι ιγεσίες τους που να μη βλέπουν αυτόν τον κίνδυνο; Αφρελείς δεν είναι και εμπειρία έχουν. Και γνωρίζουν πολύ καλά πως το μόνο για το οποίο έχει δεσμευτεί η κυβέρνηση είναι πως θα ψηφίσει το νόμο-πλαίσιο στην Ολομελεία.

Εφόσον η Ολομελεια συνεχίζει κανονικά και μες στο καλοκαίρι, τίποτα δεν την εμποδίζει να φέρει για ψήφιστο το νομοσχέδιο για την Παιδεία. Το λιγότερο που είχαν να κάνουν οι εκπρόσωποι των κομμάτων της αντιπολίτευσης είναι να απαιτήσουν από την κυβέρνηση να δεσμευτεί δημόσια ότι δεν θα επιχειρήσει νομοθετικό αιφνιδιασμό στη θερινή Ολομελεια της Βουλής. Δεν έκαναν ούτε αυτό, αλλά συμφώνησαν στο πρόγραμμα που πρότεινε το προεδρείο της Βουλής, σε συνεργασία με την κυβέρνηση. Ο λόγος; Δεν καίγονται καθδόλου για το αν η κυβέρνηση θα περάσει το νόμο-πλαίσιο. Μπορεί και να παρακαλούν κιδίλας, γιατί εικένο που τους ενδιαφέρει δεν είναι να μην περάσει ο νόμος, αλλά να αποκομίσουν πολιτικό όφελος από μια τέτοια πολιτικά τραμπούκικη ενέργεια της κυβέρνησης.

Στο μεταξύ, το ΠΑΣΟΚ απέδιξε για μια φορά ακόμη, ότι επιθυμεί να λειτουργήσει σαν σωατίο της κυβέρνησης. Στο άρθρο 16 του Συντάγματος βαδίζουν χέρι-χέρι με τη ΝΔ για την αναθεώρησή του. Άλλα δεν αρκούνται σ' αυτό. Προσφέρουν σωατίο στην κυβέρνηση και για την προώθηση του αντιδραστικού νομοσχέδιου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. «Το ΠΑΣΟΚ -δήλωσε καπηγορηματικά η αρμόδια τομεάρχης Μ. Αποστολάκη- είναι από θέση αρχής ένα κόμμα που σέβεται και ακολουθεί τον διάλογο». Γ' αυτό και έμεινε στην εναρκτήρια συζήτηση φιέστα που οργάνωσε η κυβέρνηση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής (ο Περισσός δήλωσε με επιστολή ότι απέχει και ο ΣΥΡΙΖΑ αποχώρησε με δήλωση του Αλαβάνου).

Ο Α. Λοβέρδος το πήγε ακόμα πιο μακριά: «Εδώ, όμως, σήμερα υπάρχει ένα ζήτημα που σχετίζεται με την τριτοβάθμια εκπαίδευση και μεταβάλλει την πολύ θετική αυτή πρακτική (σ.σ. να συνεδριάζουν οι Επιτροπές και χωρίς να υπάρχει νομοσχέδιο) σε χειρισμό. Είναι οφθαλμοφανές. Το καταλαβαύνουμε. Άστεγος γεννήστε μόνο

βρανούμε, δεν είραστε χέοις-
νοι. Είναι χειρισμός από την
πλευρά του υπουργείου. Πα-
ρότι αντιλαμβανόμαστε το χει-
ρισμό, την προσπάθεια να
αποφύγει το πολιτικό κόστος
που δημιουργήθηκε από την
ιδιαί τη συμπεριφορά του

υπουργείου, αυτός δεν είναι λόγος για να πούμε εμείς "τα πετάμε έω και δεν ερχόμαστε". Είδατε, ότι προστήλθαμε και παραμένουμε».

Πιο κυνική δηλώση απ' αυτή δεν θα μπορούσε να υπάρξει: Ξέρουμε ότι κάνετε χειρισμό, αλλά είμαστε εδώ και θοσας βιοθήσουμε να τον κάνετε. Θα σας δώσουμε το άλλοθι που ζητάτε. Και τι εννοεί ο Λοιβέρδος όταν μιλάει για χειρισμό; Εννοεί ότι η υπουργός Παιδείας προσπαθεί να βγει από το αδιέξοδο ή εννοεί ότι η κυβέρνηση κάνει τις πρώτες κινήσεις για να ψηφίσει το νομοσχέδιο το καλοκαίρι; Επειδή ο ίδιος δεν διευκρίνισε τι εννοεί (αν και προκλήθηκε σχετικά από τη Γιαννάκου), δικαιούμαστε να εκτιμήσουμε ότι τα εννοούσε και τα δύο. Πολύ περισσότερο όταν ο Πασόκος απέφυγαν να θέσουν οποιοδήποτε ζήτημα χρονοδιαγράμματος του «διαλόγου»

Για να θολώσουν τα νερά για την επί της ουσίας συμφωνία τους με την κυβέρνηση και την πρόθεσή τους να νομιμοποιήσουν το «διάλογο», οι Πασόκοι έστησαν ένα γιαλαντζί καυγά, απ' αφορμή την αποχώρηση της Γιαννάκου από την Επιτροπή, επειδή έπρεπε να παραστεί στη σύνοδο των υπουργών Παιδείας του

ΟΟΣΑ. Αυτό ήταν τελικά το πρόβλημα; Το ότι έφυγε η Γιαννάκου (που στο κάτω-κάτω ήταν δικαιολογημένη); Το νομοσχέδιο δεν είναι πρόβλημα;

Φυσικά και δεν είναι πρόβλημα για το ΠΑΣΟΚ το νομοσχέδιο, αφού ακολουθεί τις κατευθύνσεις της Μπολόνια, τις οποίες έχει προσυπογράψει το ΠΑΣΟΚ. Θέλει να κάνει (και θα κάνει) αντιπολίτευση στην κυβέρνηση, αλλά ταυτόχρονα θέλει να τη διευκολύνει να περάσει το νόμο. Οταν το φοιτητικό κίνημα απαιτεί «καμιά συμμετοχή στον προσχηματικό διάλογο – να αποσυρθεί το νομοσχέδιο», το ΠΑΣΟΚ σπεύδει να χώσει μια ακόμη πιο-πλατη μοχαιριά σ' ένα αγωνιζόμενο κοινωνικό κορμάτι. Τα 'να χέρι νιβει τ' άλλο και τα δυο το σύστημα...

Μπορεί η Ιανάκου να εξεφρασε την προσωπική της πικρία για την επίθεση που δέχτηκε, όμως δλοι οι υπόλοιποι νεοδημοκράτες βουλευτές ήταν μελι-γάλα με τους Πασόκους και έζηραν την υπερύθυνη και συναινετική τους στά-

ση. «Να μη χαλάσει αυτό το ευχάριστο κλίμα συναίνεσης» (Απ. Σταύρου, γραμματέας της ΚΟ της ΝΔ). «Πρέπει να συγχαρώ το ΠΑΣΟΚ, ως κόμμα και αυτό εξουσίας, που δέχεται και συμμετέχει στο διάλογο» (Α. Καραγκούνης, βουλευτής ΝΔ). «Επειδή ό, τι αντιπολίτευση και να υπάρχει, πιστεύω ότι όλοι θελούμε το κοινό καλό, άρα ό, τι καλή πρόταση υπάρχει με καλή διάθεση, το υπουργείο θα τη δεχτεί για να μπορέσουμε να κάνουμε τις αλλαγές» (Ι. Ιωαννίδης, βουλευτής ΝΔ). «Χαίρομαι για τί διαπιστώνω ότι από την πλευρά της αξιωματικής αντιπολίτευσης υπάρχει η διάθεση για ουσιαστική σύζητηση» (Α. Σπηλιόπουλος, βουλευτής ΝΔ, πρόεδρος της Επιτροπής).

Μολονότι ήταν γνωστό ότι την επομένη η κυβέρνηση θα ανακοίνωνε την παράταση των εργασιών της Ολομελειαστικής Βουλής, η Γιαννάκου επανέλαβε τη σιβυλλική δήλωση: «Δεν πρόκειται να έρθει στα τμήματα της Βουλής το σχέδιο και νομίζω ότι, για όποιον καλόπιστο, ανοίγεται πολύ μεγάλο περιθώριο για συζήτηση». Αφού τμήματα δε θα λειτουργήσουν, τι μένει; Μένει καμιά δέσμευση; Γιατί δε λέει ότι «το νομοσχέδιο δε θα ψηφιστεί το καλοκαίρι»;

Εκείνο, όμως, που μας ψύλλιασε ακόμα περισσότερο ήταν το άνοιγμα του «διαλόγου» και η βιασύνη να βάλουν πολλές συνεδριάσεις της Επιτροπής. Οι Πασδόκοι είπαν ότι θέλουν να καλέσουν στην Επιτροπή εκπροσώπους φορέων. «Η κυβέρνηση συμφωνεί a priori να καλέσετε όποιον θελήσετε για να πει την άποψή του, οποιονδήποτε θελήσετε να καλέσετε». Οταν αποχώρησε η Γιαννάκου, ο Ταλιαδούρος πρότεινε να κληθούν εκπρόσωποι των πρυτάνεων, των προέδρων των ΤΕΙ, του ΕΣΥΠ, των ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΓΣΕΒΕΕ, ΣΕΒ, των φοιτητών και πάει λέγοντας. Η Μ. Αποστολάκη πρότεινε να δοθεί προσοχή στην κλήση των φοιτητών για να υπάρχει η μεγαλύτερη δυνατή εκπροσώπηση: «Αυτό σημαίνει συντονιστικές καταλήψεων, φοιτητικές παρατάξεις κλπ. Το βασικό είναι μια βαθιά εκπροσώπηση του φοιτητικού κινήματος, όπως σήμερα έχει εκφραστεί». Ο νεοδημοκράτης πρόεδρος της Επιτροπής έστευσε να συμ-

φωνήσει δηλώνοντας: «Σε ό, τι αφορά τους φοιτητές και το γονεϊκό κίνημα, θα συνεννοηθούμε εγώ ως πρόεδρος με τα κόμματα, για να μην γίνει κανένα λάθος».

Θα περίμενε κανείς ότι αφού δεν τους βιάζει τίποτα ν' αφήσουν το χρόνο να κυλήσει. Ομως έκαναν όλοι σαν κυνηγημένοι. Νεοδημοκράτες και Πασούκοι. Το ΠΑΣΟΚ ζήτησε να μπει οπωσδήποτε μέσα σ' αυτή τη βδομάδα η επόμενη συνεδρίαση της Επιτροπής. Ο Ι. Ιωαννίδης (φρέσκος βουλευτής, αλλά χρόνια στο κουρμπέτι, το 'πιασε αμέσως το νόημα) ζήτησε να μπει η δεύτερη συνεδρίαση Πέμπτη (προχθές) και στο καπτάκι η τρίτη συνεδρίαση Παρασκευή πρωί. Ο πρόεδρος του υπενθύμισε ότι Δευτέρα και Παρασκευή δε συνεδριάζουν οι Επιτροπές και κατέληξαν να συζητήσουν Πέμπτη, οπότε θα καταλήξουν και στο χρονοδιάγραμμα εργασιών.

Αυτές οι συνεδριάσεις είναι άτυπες, αφού το νομοσχέδιο δεν έχει κατατεθεί στη Βουλή. Ομως, έχουν τη μορφή τυπικών συνεδριάσεων που συζητούν ένα νομοσχέδιο. Της νεοδημοκράτισσας χρ. Καλογήρου της ζέψυγε κάποια στιγμή και είπε «είμαστε εδώ για να συζητήσουμε επάνω σε ένα σχέδιο νόμου-πλαισίου». Το ίδιο και ο Ιωαννίδης: «Επειδή το νομοσχέδιο είναι σοβαρό, θα μείνουμε Πέμπτη βράδυ. Προγραμματίστε συνεδρίαση και Παρασκευή πρωί, τουλάχιστον να γίνει και η δεύτερη». Αφού, λοιπόν, η ακρόαση των φορέων (όσων εξ αυτών προσέλθουν) θα γίνει στη διάρκεια αυτών των άτυπων συνεδριάσεων της Επιτροπής, ο «διάλογος» θα κηρυχτεί περαιωμένος και ο νόμος-πλαισίο θα μπορεί να κατατεθεί και να συζητηθεί με συνοπτικές διαδικασίες στην Επιτροπή (δε θα χρειαστεί να ξανακληθούν οι φορείς). Οσο για την ψήφιση στην Ολομέλεια, αρκεί να σας πιούμε ότι έχουν προγραμματιστεί 16 τακτικές συνεδριάσεις νομοθετικής εργασίας, χώρια αυτές που μπορούν να τάρουν από τον κοινοβουλευτικό ελεγχο (συνηθισμένη πρακτική) και χώρια τις εμβολιμες που μπορούν να βάλουν (επίσης συνηθισμένη τακτική).

Ξέρουμε το ερώτημα που
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 15

■ Ιράκ

Νεκρό το σχέδιο «εθνικής συμφιλίωσης»

Στις 25 Ιουνίου και ενώ η βία μαίνεται στο Ιράκ, παρά την εκτεταμένη εκαθαριστική επιχείρηση που βρίσκεται σε εξέλιξη στη Βαγδάτη με τη συμμετοχή 75.000 αμερικάνων και ιρακινών στρατιωτών, ο ιρακινός πρωθυπουργός Νούρι αλ-Μαλίκι παρουσίασε στη βουλή το περιβόλτο σχέδιο «εθνικής συμφιλίωσης», στόχος του οποίου υποτίθεται ότι είναι να ενισχύσει την ασφάλεια στη χώρα, αποδυναμώνοντας τις γραμμές της ιρακινής αντίστασης, και να γερυρώσει τις αντίθεσις μεταξύ Σιιτών και Σουνιτών.

Τέσσερα είναι τα σημεία κλειδιά τα οποία δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία ότι το σχέδιο αυτό είναι νεκρό από τη γέννησή

του. Το πρώτο έχει να κάνει με την αμνηστία που προσφέρεται σε μαχητές και μελή της αντιπολίτευσης. Μόνο που η αμνηστία χορηγείται μόνο σε μαχητές που δεν εμπλέκονται σε «τρομοκρατικές ενέργειες», σε εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Οσοι τη ζητήσουν πρέπει να αποκρύψουν τη βία, να υποστηρίζουν την εκλεγμένη κυβέρνηση και να υπακούν στους νόμους. Στην πραγματικότητα δηλαδή από την αμνηστία εξαιρούνται όλες οι δυνάμεις της ιρακινής αντίστασης, αφού ο όρος «τρομοκρατικές ενέργειες» περιλαμβάνει όλες τις πράξεις αντίστασης ενάντια στις δυνάμεις κατοχής και στους ντόπιους συ-

νεργάτες τους.

Το δεύτερο σημείο κλειδί προβλέπει την απελευθέρωση των

κρατούμενων που βρίσκονται στα χέρια των αμερικανικών και ιρακινών δυνάμεων καταστο-

λής, με την προϋπόθεση ότι δεν κατηγορούνται για σοβαρά αδικήματα ή δεν συμμετείχαν στην ένοπλη αντίσταση. Ουσιαστικά δηλαδή πρόκειται για ανθρώπους που συλλαμβάνονται κατά δεκάδες καθημερινά, χωρίς σοβαρό λόγο, στις επιδρομές των αμερικανικών και ιρακινών δυνάμεων. Με ποιο δικαίωμα τότε τους κρατούν τόσους μήνες φυλακισμένους και τώρα τους κάνουν και χάρη που τους απελευθερώνουν; Σημειωτέον ότι η αμνηστία γι' αυτή την κατηγορία των κρατουμένων θα ισχύσει μόνο για μια φορά και δεν εφαρμόζεται αν κάποιος συλληφθεί ξανά.

Το τρίτο σημείο κλειδί αφορά στις πολιτοφυλακές των σιτικών κομμάτων και στα συνδεό-

μενα μ' αυτές και το υπουργείο Εσωτερικών αποστάσματα θανάτου. Για το ζήτημα αυτό δε γίνεται καμιά σαφής αναφορά, ούτε προβλέπεται η λήψη συγκεκριμένων μέτρων, παρά μόνο ότι η κυβέρνηση θα αντιμετωπίσει το ζήτημα.

Το τέταρτο σημείο κλειδί έχει να κάνει με την παραμονή των αμερικανικών και των συμμαχικών τους δυνάμεων κατοχής στο Ιράκ. Το σχέδιο αναφέρει ότι πρέπει να τεθεί ένα χρονικό όριο μέσα στο οποίο οι ιρακινές δυνάμεις θα αναλάβουν όλη την ευθύνη για την ασφάλεια της χώρας, αλλά δεν αναφέρεται στο έαν και πότε οι αμερικανικές και οι βρετανικές δυνάμεις κατοχής πρέπει να αποχωρήσουν από το Ιράκ.

Σε πεδίο σκληρού ανταγωνισμού κυρίως ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Κίνα εξελίσσεται η αφρικανική ήπειρος, με την Κίνα να κερδίζει όλο και περισσότερο έδαφος.

Αυτό επιβεβαιώνεται όχι μόνο από τα οικονομικά στοιχεία αλλά και από την έντονη διπλωματική δραστηριότητα που αναπτύσσει το Πεκίνο στην Αφρική. Στα τέλη Ιουνίου ο κινέζος πρωθυπουργός Ουέν Ζιαμπάτσι πραγματοποίησε οχτάμηρη επίσκεψη σε εφτά αφρικανικές χώρες (Άγιον Πότο, Γκάνα, Αγκόλα, Κογκό, Νότια Αφρική, Ουγκάντα και Τανζανία), ενώ είχε προηγηθεί πριν από δύο μήνες η επίσκεψη του κινέζου προέδρου στο Μαρόκο, τη Νιγηρία και την Κένυα, κατά τη διάρκεια των οποίων υπογράφηκαν νέες οικονομικές συμφωνίες. Παράλληλα, έχει προγραμματιστεί να πραγματοποιηθεί στο ίδιο σημείο στο Ιράκ η σύνοδος κορυφής των ερχόμενο Νοέμβρη στο Πεκίνο.

■ Αφρική

Δυνατός παίχτης το Πεκίνο

νοδος κορυφής των ερχόμενο Νοέμβρη στο Πεκίνο. Διφασμένη για πετρέλαιο και πρώτες ύλες, η Κίνα επενδύει δισ.εκατομμύρια δολάρια στις πλούσιες σε ορυκτά χώρες της Αφρικής. Για να εξασφαλίσει ενεργειακές και άλλες πηγές πρώτων υλών, η κινέζικη κυβέρνηση προσφέρει σε αφρικανικές κυβερνήσεις οικονομική βοήθεια, τεχνική υποστήριξη, άποκα δάνεια και προνομιακές πιστώσεις. Σ' όλη την Αφρική, κινέζικες εταιρίες έχουν υποσκελίσει άλλες ξένες εταιρίες στην κατασκευή μεγάλων οικοδομικών έργων και έργων υπο-

δομής, νοσοκομείων, σταδίων, αυτοκινητόδρομων, σιδηροδρομικών γραμμών, δικτύων υδρευσης, υδροηλεκτρικών φραγμάτων, αγωγών πετρελαίου και αναβάθμισης λιμανιών, πολλά από τα οποία θα χρησιμοποιηθούν για να διευκολύνουν τη μεταφορά και την εξαγωγή πρώτων υλών. Υπολογίζεται ότι αυτή τη στιγμή πετρέλαιο 900 μεγάλα έργα στην Αφρική χρηματοδοτούνται με κινέζικα κεφάλαια.

Η αυξανόμενη οικονομική διείσδυση της Κίνας στην Αφρική αποτυπώνεται και στην κατακόρυφη αύξηση του διμερούς εμπορίου, το οποίο έχει σχεδόν τετραπλασιαστεί τα τελευταία χρόνια. Από τα 10.6 δισ. δολάρια το 2000 εκτοξεύτηκε στα 40 δισ. δολάρια το 2005.

Κινητήριος παράγοντας πίσω από το αυξανόμενο οικονομικό ενδιαφέρον της Κίνας για την Αφρική είναι το πετρέλαιο. Αυτή τη στιγμή περισσότερο από το 25% του εισαγόμενου πετρελαίου στην Κίνα προέρχεται από χώρες

ευνοϊκούς όρους αποπληρωμής, ύψους 2 δισ. δολαρίων, που θα διατεθεί για την επισκευή της κατεστραμμένης από τον εμφύλιο πόλεμο υποδομής της χώρας. Σε αντάλλαγμα, η κυβέρνηση της Αγκόλα παραχώρησε στην Κίνα ένα τμήμα σε αβαθή ύδατα για έρευνες ανεύρεσης πετρελαίου. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι αυτή τη στιγμή βρίσκονται υπό κατασκευή με κινέζικα κεφάλαια αυτοκινητόδρομοι, σιδηροδρομικές γραμμές, σχολεία, νοσοκομεία, γραφεία, ένα δίκτυο οπτικών ινών και συγκροτήματα 5.000 κατοικιών.

Στο Σουδάν, η Κίνα έχει αποκτήσει μεγαλύτερο μερίδιο από τις δυτικές εταιρίες στην εκμετάλλευση των κοιτασμάτων πετρελαίου ύστερα από την επιβολή των αμερικανικών κυρώσεων το 1997, που απορρέουν τις επενδύσεις αμερικανικών πετρελαιϊκών εταιριών στη χώρα. Άλλα και στη Νιγηρία, το μεγαλύτερο παραγωγό πετρελαίου στην Αφρική, όπου σχεδόν ολόκληρη η παραγωγή πετρελαίου ελέγχεται από δυτικές εταιρίες, η Κίνα ακολουθεί επιθετική πολιτική και μπαίνει δυνατά στην αναπτυσσόμενη βιομηχανία χαλκού στη Ζάμπια και στο Κογκό. Η Κίνα είναι επίσης από τους σημαντικότερους αγοραρχές χαλκού, αλουμινίου, λευκόχρυσου και χυλείας από τη Νότια Αφρική, το Κογκό, τη Γκαμπόν, το Καμερούν, τη Μοζαμβίκη, την Ισημερινή Γουινέα και τη Λιβερία.

Ομως το ενδιαφέρον του Πεκίνου δεν περιορίζεται στη φήμη ότι πηγαίνουν εκεί που δεν πάνε άλλες δυτικές εταιρίες, είτε γιατί το πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον είναι ασταθές, είτε γιατί είναι περιορισμένα τα περιθώρια κέρδους. Ομως οι κρατικές κινέζικες εταιρίες, όπως επισημαίνουν διάφοροι αναλυτές, έχουν τη δυνατότητα να παραιτούνται από τα κοντοπρόθεσμα κέρδη προς όφελος των μακροπρόθεσμων συμφερόντων του κινέζικου μπεριαλισμού.

Η αυξανόμενη οικονομική και πολιτική επιρροή της Κίνας στην Αφρική προκαλεί έντονες αντιδράσεις από το Λευκό Οίκο, που κατηγορεί την κινέζικη κυβέρνηση ότι προκειμένου να προωθήσει τα οικονομικά της συμφέροντα στηρίζει διεφθαρμένα και αντιδημοκρατικά καθεστώτα. Μόνο που δεν μπορεί να πείσει κανένα, γιατί την ίδια στιγμή ο Λευκός Οίκος δίνει όπλα και χρηματοδοτεί άλλα, το ίδιο διεφθαρμένα και αντιδημοκρατικά, καθεστώτα πρόθυμων συμφέροντων στον πόλεμο κατά της «τρομοκρατίας».

Η αφρικανική ήπειρος, που αποτελεί μια απέραντη αποθήκη ενέργειακων πηγών και πρώτων υλών, εξελίσσεται σε πεδίο σκληρού ανταγωνισμού μεταξύ των αμερικανικών χωρών έχουν την πλημμυρίσει με κάθε είδους κινέζικα προϊόντα, ενώ η κινέζικη πολεμική βιομηχανία προμηθεύει με πολεμικά αεροπλάνα, στρατιωτικά οχήματα και όπλα τη Ζιμπάμπουε, το Σουδάν και άλλες χώρες, οι κυριαρχίες της οποίας προβλέπεται σε όλη την παγκόσμια σκακιέρα.

■ Διαδήλωση κατά της σφαγής

Τη σφαγή τουλάχιστον 11 διαδηλωτών (μεταξύ των οποίων και τρία παιδιά) από τους 3500 μπάτσους που χτύπησαν αλύπτητα την ειρηνική συγκέντρωση των δασκάλων στην κεντρική πλατεία της Οσαχάκα, πριν από δέκα μέρες, κατήγγειλαν για μια ακόμα φορά οι δάσκαλοι της πόλης έξω από τη Γερουσία στο Μεξικό Σίτι, ζητώντας την παραίτηση του κυβερνήτη της Οσαχάκα. Οι δάσκαλοι που απεργούν εδώ μερικές βδομάδες για ο

ΚΟΝΤΡΑ

Πήραν το μάθημά τους

Σύμφωνα με το αμερικανικό περιοδικό «Newsweek» (26/6/06), στα τέσσερα αυτά σημεία κλειδιά έγιναν ολλαγές στο αρχικό σχέδιο προτού κατατεθεί στη βουλή, κάτω από την πίεση των Αμερικάνων αλλά και σιτών κυβερνητικών αξιωματούχων. Στο αρχικό σχέδιο, για παράδειγμα, γινόταν διάκριση μεταξύ των δυνάμεων της «εθνικής αντίστασης» και τους «τρομοκράτες», σύμφωνα με το «Newsweek». Συνεπώς από την αμνηστία εξαιρούνταν μόνο αυτοί που κατηγορούνται ότι σκότωσαν ιρακινούς πολίτες. Επίσης πρέπει ότι θα ακυρωθούν, υπό δρους, οι απολύτες πολλών πρώην μελών του κόμματος Μπάσα, που έγιναν στα πλαίσια του προγράμματος απομπα-αθοποίησης. Και για τα δύο αυτά σημεία, που ουσιαστικά νομιμοποιούσαν την αντικατοχική αντίσταση, υπήρξαν έντονες αντιδράσεις, όχι μόνο από τους Αμερικάνους αλλά και από ηγέτες σιτικών κομμάτων. Είναι χαρακτηριστική και ταυτόχρονα αποκαλυπτική του ρόλου που παίζουν κάποιοι από αυτούς, η δήλωση στο «Newsweek» του Αμπντούλ Αζίζ αλ Χακίμ, ηγέτη του μεγαλύτερου σιτικού κόμματος, του «Ανώτατου Συμβουλίου για την Ισλαμική Επανάσταση»: «Μέχρι στιγμής δεν έχω δει καμιά έντιμη αντίσταση. Δεν έχει αποδειχθεί ότι υπάρχει κάποια έντιμη αντίσταση. Ολοι έχουμε δει τρομοκρατικές ομάδες που σκοτώνουν όλους τους Ιρακινούς. Πώς μπορούμε να αναγνωρίσουμε τέτοιες ομάδες?».

Στις 27 Ιουνίου ο εκπρόσωπος του υπουργείου Δικαιοσύνης ανακοίνωσε την απελευθέρωση 450 κρατουμένων από το κολαστήριο του Αμπού Γκράιμπ, ως χειρονομία καλής θέλησης. Μόνο που η χειρονομία αυτή θα μείνει χωρίς αποδεκτή, γιατί το περιβόλητο «σχέδιο εθνικής συμφιλίωσης» ουσιαστικά απευθύνεται μόνο στις σουνιτικές δυνάμεις που συνεργάζονται ήδη με την κυβέρνηση και τους αμερικάνους κατακτητές ή κάποιες μικρές ομάδες που από καιρό έχουν παρασκινιάκες επαφές με την κυβέρνηση. Οι εκπρόσωποι 11 οργανώσεων της ιρακινής αντίστασης, οι μεγαλύτερες και ισχυρότερες, μεταξύ των οποίων ο Ισλαμικός Στρατός στο Ιράκ και ο Στρατός του Αναόρ αλ – Σούνα, με ανακοίνωσή τους, στην οποία αναφέρονται οι «Sunday Times» (25/6/06), απέρριψαν το σχέδιο τρεις μέρες πριν αυτό κατατεθεί στη βουλή, γιατί δεν αναγνωρίζουν τη νομιμότητα της κυβέρνησης όσο υπάρχουν στη χώρα δυνάμεις κατοχής και δηλώνουν ότι θα συνεχίσουν την αντίσταση όσο το Ιράκ παραμένει υπό κατοχή. Πόσο μάλλον τώρα που η μορφή με την οποία το σχέδιο κατατέθηκε στη βουλή καθιστά κενό γράμμα την έννοια της αμνηστίας. Οσο για τις 7 αντιστασιακές σουνιτικές ομάδες, οι οποίες, όπως ανακοίνωσε ο αμερικανός πρεσβευτής στο Ιράκ, θα πάρουν μέρος στο «διάλογο εθνικής συμφιλίωσης», είναι, σύμφωνα με τους «Sunday Times», μικρές ομάδες με ασήμαντο ρόλο στην αντίσταση.

Πού θα οδηγήσει τελικά αυτός ο πολιτικός ελιγμός των Αμερικάνων και των ιρακινών λακεδών τους; Πουθενά. Ομως για ένα διάστημα θα αξιοποιηθεί προπαγανδιστικό τόσο από το Λευκό Οίκο για να δείξει ότι η κατάσταση ομαλοποιείται ενώπιοι των Κογκρέσο τον ερχόμενο Νοέμβρη, όσο και από την ιρακινή κυβέρνηση για να δείξει ότι έχει υπόσταση και μπορεί να προχωρήσει σε μέτρα που θα βελτιώσουν την κατάσταση στη χώρα.

Την ίδια στιγμή που η κυβέρνηση της Χαμάς ενέδιδε στις πιέσεις του προέδρου Αμπάς συμφωνώντας στο κείμενο των πέντε φυλακισμένων (που συνέταξε ο δημοφιλής ισοβίτης ηγέτης της Φατάχ, Μαρουάν Μπαργκούτι) και αφήνοντας τη δικαιοδοσία των όποιων «ειρηνευτικών» διαπραγματεύσεων με το Ισραήλ στον Αμπάς, μια καλοσχεδιασμένη και πρωτοφανής επίθεση των ανταρτών τριών ένοπλων οργανώσεων της παλαιστινιακής αντίστασης πρέπει ότι θα ακυρωθούν, υπό δρους, οι απολύτες πολλών πρώην μελών του κόμματος Μπάσα, που έγιναν στα πλαίσια του προγράμματος απομπα-αθοποίησης. Και για τα δύο αυτά σημεία, που ουσιαστικά νομιμοποιούσαν την αντικατοχική αντίσταση, υπήρξαν έντονες αντιδράσεις, όχι μόνο από τους Αμερικάνους αλλά και από ηγέτες σιτικών κομμάτων. Είναι χαρακτηριστική και ταυτόχρονα αποκαλυπτική του ρόλου που παίζουν κάποιοι από αυτούς, η δήλωση στο «Newsweek» του Αμπντούλ Αζίζ αλ Χακίμ, ηγέτη του μεγαλύτερου σιτικού κόμματος, του «Ανώτατου Συμβουλίου για την Ισλαμική Επανάσταση»: «Μέχρι στιγμής δεν έχω δει καμιά έντιμη αντίσταση. Δεν έχει αποδειχθεί ότι υπάρχει κάποια έντιμη αντίσταση. Ολοι έχουμε δει τρομοκρατικές ομάδες που σκοτώνουν όλους τους Ιρακινούς. Πώς μπορούμε να αναγνωρίσουμε τέτοιες ομάδες?».

Οι αντάρτες πέρασαν τα νότια σύνορα της Λωρίδας της Γάζας με το Ισραήλ σκάβοντας ένα τούνελ (σύμφωνα με την εβραϊκή εφημερίδα Γεντόπ Αχρονότ) ενώ στις συμπλοκές που ακολούθησαν σκοτώθηκαν τρεις αντάρτες. Οι Παλαιστίνιοι μαχητές, όμως, δεν

έμειναν μόνο εκεί. «Τόλμησαν» να ζητήσουν την απελευθέρωση όλων των γυναικών και των παιδιών που κροτούνται στις ισραηλινές φυλακές (πάνω από 500 άτομα, σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις), προκειμένου να μην εκτελέσουν τον στρατιώτη.

Αμέσως ο Αμπάς έσπευσε

να δηλώσει ότι η Χαμάς είναι

υπεύθυνη για τη ζωή του στρατιώτη και διέταξε τις ομάδες ασφαλείας να τον βρουν, χωρίς όμως αποτελέσμα. Λίγες μέρες μετά, ένας ισραηλινός έποικος απάγοντας από τους μαχητές των Λαϊκών Επιτροπών

Αντίστασης, προκαλώντας τρόμο στους Σιωνιστές και τον Αμπάς για τον κίνδυνο μαζικών απαγωγών και εκτελέσεων στα πρότυπα του Ιράκ.

Ηταν ένα γερό μάθημα σ' όλους αυτούς που πίστευαν ότι με τις οικονομικές κυρώσεις, το διεθνή αποκλεισμό και την τρομοκρατία η παλαιστινιακή αντίσταση θα σταματούσε. Ενα γερό μάθημα ακόμα και σ' αυτούς που βρίσκονται στην κυβέρνηση της Χαμάς που αποδεικνύονται «λίγοι» μπροστά στις περιστάσεις. Οπως ο κυβερνητικός εκπρόσωπος (της Χαμάς) Γκαζί Χαμάντ, που έσπευσε να κάνει δηλώσεις (σε άπταιστα εβραϊκά παρακαλώ) στο ραδιόφωνο του ισραηλινού στρατού, λέγοντας: «Πρώτα

■ Ντε φάκτο αναγνώριση

Το κείμενο των πέντε κρατουμένων στις ισραηλινές φυλακές εγκρίθηκε τελικά και από τη Χαμάς (όχι όμως από την Τζιχάντ που είχε επιφυλάξει), προκειμένου να μη γίνει δημοψήφισμα, όπως είχε αποφασίσει ο Αμπάς. Αυτό το κείμενο δεν υπάρχει περίπτωση να αποτελέσει σημείο προσέγγισης με το Ισραήλ. Γιατί ζητάει πράγματα που οι Σιωνιστές σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να αποδεχτούν, όπως την επιστροφή όλων των προσφύγων, τη συμμετοχή της Χαμάς και την Τζιχάντ στην ΟΑΠ και τη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους στα σύνορα του '67 (Δυτική Οχθη και Λωρίδα της Γάζας) με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Ομως βολεύει τον Αμπάς, γιατί αποτελεί έστω και έμμεση αναγνώριση του κράτους του Ισραήλ, εφόσον κάνει λόγο για παλαιστινιακό κράτος μόνο στη Δυτική Οχθη και τη Λωρίδα της Γάζας, ενώ απαγορεύει τις παλαιστινιακές επιθέσεις έξω από τα κατεχόμενα αυτά εδάφη. Με τη δεδομένη κατάσταση που υπάρχει στην Παλαιστίνη, αυτό το κείμενο μάλλον θα υπερψηφιζόταν σε ένα δημοψήφισμα, γ' αυτό και η Χαμάς έκανε πίσω (δηλώνοντας ότι η συμφωνία της δεν αποτελεί αναγνώριση του Ισραήλ) φοβούμενη τυχόν αποτυχία της να το αποτρέψει.

Το χειρότερο όμως δεν είναι μια ντε φάκτο αναγνώριση του Ισραήλ. Το χειρότερο είναι η εναπόθεση στον Αμπάς των «ειρηνευτικών» διαπραγματεύσεων, κάτι που μόνο προς το συμφέρον του παλαιστινιακού λαού δεν είναι. Γιατί ο Αμπάς δε θα θελούσε να μείνει μόνο στην αναγνώριση του Ισραήλ, αλλά θα επιδιώκει με εκβιασμούς και απειλές την παραστέρα διοίσθηση της Χαμάς στην επικύρωση των πλαισιούσαν στα λόγια δεν αρνείται στους Παλαιστίνιους να κάνουν δικό τους κράτος. Μόνο που αυτό το κράτος, πέρα από την ταξική του υπόσταση (δεν αναφερόμαστε σ' αυτό στην προκειμένη περίπτωση), θα είναι ένα κράτος με ισραηλινή επιπτήρηση και αμερικανική κηδεμονία. Για να μην είναι τέτοιο πρέπει να γίνουν ριζικές πολιτικές αλλαγές μέσα στο Ισραήλ και να υπάρξει πραγματική αλληλεγγύη στο παλαιστινιακό κίνημα. Πράγματα που μόνο «κουφά» ακούγονται σήμερα που οι Σιωνιστές εξαπολύουν όλη μία τρομοκρατική επιχείρηση στη Λωρίδα της Γάζας.

θρωποί κατοικούν σε μια περιοχή μικρότερη από το ένα δέκατο της Αττικής, είναι δεν εξελίξη και σύμφωνα με εκπρόσωπο του ισραηλινού στρατού, 3000 στρατιώτες έχουν διεισδύσει σε βάθος δύο χιλιομέτρων στο νότιο τμήμα της Λωρίδας της Γάζας. Το προηγούμενο βράδυ, ισραηλινά μαχητικά είχαν ανατινάξει τρεις γέφυρες και το μεγαλύτερο σταθμό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας της περιοχής (στην κεντρική Γάζα) που ήλεκτροδοτεί το 70% της Λωρίδας της Γάζας, αφήνοντας στο σκοτάδι κοντά στα τρία τέταρτα της Λωρίδας. Ομως, μέχρι στιγμής οι Σιωνιστές δεν τολμούν να προχωρήσουν σε μαζικές χερούλισες περ

Διδάγματα

Η άποψή μας είναι ότι ο κύκλος των φοιτητικών καταλήψεων έκλεισε άκαιρα και εν μέσω μεγάλων κινδύνων, ως μη έδει (σχετική αρθρογραφία στις σελίδες 3, 8-9). Συνέτειναν σ' αυτό δυο παράγοντες. Ένας ευρύς και διαβρωτικός γραφειοκρατισμός στο ίδιο το κίνημα, που κρυβόταν πίσω από τις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, και από την άλλη η απειρία και η ανωριμότητα αυτού του κινήματος, που έβγαινε από μια μακρά περίοδο κοινοβουλευτικοποίσης, στη διάρκεια της οποίας έχει συνηθίσει να «αναθέτει» τη διαχείριση των υποθέσεων και των προβλημάτων του. Αυτό το κίνημα μπορούσε και έπρεπε να κερδίσει πολύ περισσότερα και να σιγουρέψει τις κατακτήσεις του, που τώρα είναι στον αέρα.

Αυτή η εκτίμηση σε καμιά περίπτωση δε μπορεί να αποδέχεται το κίνημα. Στις συνθήκες της κοινωνικής άπνοιας των τελευταίων χρόνων και μόνο η γέννηση και ο ανάπτυξη αυτού του κινήματος είναι μια νίκη. Μια νίκη των κοινωνικών δυνάμεων, που δέχονται τη σφραγίδα επίθεση των δυνάμεων του κεφάλαιου. Ενα αυθεντικό κίνημα, από τη γέννηση, την ανάπτυξη, την γένει εξέλιξη του οποίου πρέπει να αντληθούν διδάγματα ευρύτερος σημασίας.

Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να περάσει από τη φάση της αλαζονείας και της αγνόστης του κινήματος στη φάση των ελιγμών. Μια εξέλιξη που δεν την είδαμε σε πρόσφατες κινητοποιήσεις κομματιών της εργατικής τάξης, που η κυβέρνηση κατάφερε να τα νικήσει, ποντάροντας όχι τόσο στην καταστολή όσο στην ξεπουληματική τακτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Αναφερόμαστε στην απεργία των ναυτεργατών, που οι γραφειοκράτες της ΠΝΟ την έκλεισαν (μετά την επιστράτευση) υποσχόμενοι «κλιμάκωση» (την οποία ακόμα την περιμένουν οι ναυτεργάτες), και στην απεργία των εργατών των ΟΤΑ, που έφτασαν μια ανάσα πριν την κατάκτηση του βασικού τους αιτήματος (ένταξη στα Βαρέα και Ανθυγιεινά), που οι γραφειοκράτες της ΠΟΕ-ΟΤΑ την πούλησαν εν ψυχρώ, φτιάχνοντας με την κυβέρνηση μια επιτροπή που παρέπειψε το αίτημα στις ελληνικές καλένδες.

Τέτοιου τύπου γραφειοκρατία δεν υπήρξε σ' αυτό το φοιτητικό κίνημα. Η ΔΑΠ, η πρώτη δύναμη στις πρόσφατες φοιτητικές εκλογές, λούφαξε τρομαγμένην. Το ίδιο και η ΠΑΣΠ, η βάση της οποίας σε σημαντικό βαθμό πήρε μέρος στο κίνημα. Η ΠΚΣ του Περισσού προσπάθησε να παίξει αυτό το ρόλο, αντιτιθέμενη στις καταλήψεις, απομονώθηκε και αναγκάστηκε, με την ουρά στα σκέλια, να σύρεται πίσω από το κίνημα, επιδιδόμενη σε γελοία μικροπραξικοπίματα (χωριστές συγκεντρώσεις). Οι δυνάμεις που συμπεριφέρθηκαν οπορτουνιστικά, που δεν άντεξαν το βάρος της ευθύνης, που τρόμαξαν από τη δύναμη του κινήματος, ήταν δυνάμεις που δούλεψαν γι' αυτό το κίνημα. Δυνάμεις με γραφειοκρατική λογική, αλλά από τα σπλάχνα αυτού του κινήματος. Δυνάμεις που αντικαθερεψτίζουν τις αντιφάσεις και τις αδυναμίες αυτού του κινήματος.

Το μεγάλο δίδαγμα, λοιπόν, για την εργαζόμενη κοινωνία είναι ότι μόνο τα κινήματα που τολμούν να αμφισβητούν έμπρακτα τη δύναμη του κράτους έχουν προοπτικές νίκης. Τα μεσοβέζικα πττώνται.

■ Κουκουλοφόροι

Αλαβάνος προς Πολύδωρα στη Βουλή: «Να σταματήσει πια το παραμύθι, να το πούμε παρουσία του υπουργού Δημόσιας Τάξης, με τις μικρές και ολιγάριθμες εκείνες ομάδες βίας, τις οποίες αξιοποιεί ο μηχανισμός καταστολής, προκειμένου να επιτίθεται στο σώμα των ειρηνικών διαδηλωτών. Να πάτε να τους μαζέψετε και ν' αφήσετε ελεύθερους τους φοιτητές». Πολύδωρας προς Αλαβάνο: Να καταδικάσετε τους πρωτεργάτες αυτών των επεισοδίων. Αλαβάνος προς Πολύδωρα: «Αυτές οι ομάδες της βίας, δεν έχουν καμία σχέση με τις αξίες της ειρήνης και της δημοκρατικής διεκδίκησης που εκφράζει ο Συνασπισμός της Δημοκρατικής Αριστεράς και το Ξέρετε αυτό».

Την επόμενη φορά παρακαλείται ο κ. Αλαβάνος να φορέσει κουκούλα και να πάει ο ίδιος να υποδεικνύει στους ΜΑΤΑΔΕΣ και τους ασφαλίτες ποιους πρέπει να συλλάβουν.

■ Την πάτησε

Το έξυπνο πουλί από τη μύτη πιάνεται. Η γνωστή λαϊκή παροιμία επιβεβαιώθηκε για μια ακόμη φορά στο πρόσωπο της Βασούλας Πλαπανδρέου, η οποία στην προσπάθειά της να επιδείξει αντιπολιτευτικό έργο κατάφερε να βγάλει ανακοίνωση καταγγελίας ενάντια στην τελευταία κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ!

Μόλις δημοσιοποιήθηκαν τα στοιχεία για τη φορολογία εισοδήματος του 2005, η Βασούλα, ως αρμόδια τομεάρχισσα του ΠΑΣΟΚ, έσπευσε να βγάλει σφοδρή καταγγελία κατά της κυβέρνησης της ΝΔ, επειδή αυξήθηκε η φορολογία των μισθωτών και συνταξιούχων, ενώ μειώθηκε η φορολογία των επιχειρήσεων. Μόνο που, αυτή η μεγάλη οικονομολόγος, έκανε το λάδος που κάνουν οι απλοί άνθρωποι. Εμπλεξε την έννοια του οικονομικού έτους με την οικονομική χρήση. Τα στοιχεία που δημοσιοποιήθηκαν αφορούν το οικονομικό έτος 2005, δηλαδή τη φορολογία των εισοδημάτων που αποκτήθηκαν κατά τη χρήση 2004 (1/1/2004 μέχρι 31/12/2004). Η φορολογική πολιτική αυτής της χρήσης, όμως, είχε αποφασιστεί από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2003! Ετσι, η Βασούλα κατάφερε το ακατόρθωτο: κατήγγειλε τον εαυτό της και το

κόμμα της.

Αυτό το... μικρό λάδιος, όμως, διαβάζεται και αλλιώς. Ως μια ακόμη απόδειξη της ταύτισης των δυο κομμάτων ως προς την ακολουθούμενη οικονομική πολιτική. Άλλα και ως μια ακόμη απόδει-

λά και όσων ασχολούνται με την καλή λειτουργία της οικονομίας σε παγκόσμιο επίπεδο-ότι αυτός δεν ήταν

■ Γαργάρα με γόνια

Αν ο Καραμανλής είχε... άντερα, δα έπρεπε τα πρώι της περασμένης Κυριακής να έχει αποπέμψει τον υφυπουργό ΠΕΧΩΔΕ Θεμιστοκλή Ξανθόπουλο, για το άρδρο που δημοσίευσε στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», με τον εύγλωτο τίτλο «Η Μπολόνια και τα ελληνικά ΑΕΙ». Ο Θ. Ξανθόπουλος όχι μόνο αποφεύγει, με προκλητικό θα λέγαμε τρόπο, να πει μια έστω τυπική κουβέντα, δετική για το νομοσχέδιο της Γιαννάκου, αλλά αντίθετα με τα όσα γράφει βάλλει ειμέσως πλην σαφώς ενάντια στο νομοσχέδιο. Ο τέως πρύτανης του Πολιτεχνείου βάλλει ευθέως (δεν το κάνει για πρώτη φορά) κατά των αποφάσεων της συνόδου της Μπολόνια και των κατευδύνσεων της ΕΕ για υποχρεωτική εφαρμογή τους σε όλες τις χώρες μέλη. Υποστηρίζει ότι «η Ελλάδα δεν πρέπει να αλλάξει τον τύπο και τη διάρκεια των σπουδών που έχει σήμερα» και δεωρεί πως «ενισχύμενα με συγκεκριμένες δράσεις, οι οποίες τους αφείλονται, τα ελληνικά ΑΕΙ οφείλουν να ενισχύσουν τη μέση τους στο ανταγωνιστικό διεθνές πανεπιστημιακό γίγνεσθαι». Βγάζει, δηλαδή, άχρηστο το νομοσχέδιο της Γιαννάκου και αντιδραστικό, αφού υπτο -όπως ρητά δηλώνει η υπουργός Παιδείας- κινείται στην κατεύθυνση της ίδιας.

γενια οπην κατευδυνωση της συνόδου της Μπολόνια.
Εύκολα, λοιπόν, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί
ο Καραμανλής κατάπιε την οργή του και έκανε «γαρ-
γάρα» τις απόψεις που δημόσια εξέφρασε ο υφυ-
πουργός του. Αν τον έδιωχνε, θα ήταν αναγκασμέ-
νος να εξηγήσει τους λόγους. Και θα έβρισκε απέ-
ναντί του ένα πρώην μέλος της κυβέρνησής του, με
τεράστια πείρα στα ζητήματα της Παιδείας, που με
τίποτα δε θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν οι άσχε-
τοι τύπου Γιαννάκου, Ταλιαδούρου, Καραμάνου.

απλά ο καλύτερος τρόπος να ανταποκριθεί κανείς. Ήταν ο μόνος τρόπος να ανταποκριθεί κανείς. Γνωρίζω ότι υπήρχαν και άλλες επιλογές. Και πιστεύω ότι με γενναιότητα ο κ. υπουργός επέλεξε εκείνη την επιλογή, η οποία ήταν η καλύτερη μακροπρόδεσμα για την Ελλάδα!»

Ο κ. Γκουρία προφανώς είναι τεχνοκράτης και όχι πολιτικός. Γ' αυτό και δια 'πρέπει να τον προστατεύσει λίγο ο Αλαγούσκούφης. Να του πει, δηλαδή, ότι στις αβανταδόρικες δηλώσεις κρατάμε και κάποιες αποστάσεις, για ζεκάρφωμα. Οταν βγαίνεις και μιλάς σαν αδερφοποιός του υπουργού, καρφώνεσαι ότι είσαι στημένος.

■ Αποκαλύψεις

Δεν άντεξε η Γιαννάκου τη δήλωση του ΣΥΝ, διά στόματος Αλαβάνου μάλιστα, ότι δε θα πάρει μέρος στο «διάλογο» για το νομοσχέδιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, και τον κάρφωσε: «Ο κύριος Αλαβάνος ήρθε και με είδε στο υπουργείο και είπε ότι το κόρμα του θα συμμετάσχει στο διάλογο μόνο εάν κατατεθεί το νομοσχέδιο του Οκτώβριο. Από δω και πέρα, συζήτηση στο υπουργείο δια γίνεται μόνον με παρούσες τις τηλεοπτικές κάμερες, ώστε να μην εμφανίζονται κάποιοι, άλλα να λένε μέσα και άλλα έξω». Απάντηση από τον πρόεδρο του ΣΥΝ δεν πήρε. Όσο για μας, δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι κάπως έτσι έγιναν τα πράγματα. Οπως είμαστε βέβαιοι ότι ο ΣΥΝ κάποια στιγμή δια επανέλθει στο «διάλογο», σε διάφορα επίπεδα. Θεσμική δύναμη είναι και από τέτοιες διαδικασίες πάρινοντα πολιτικό τους οξυγόνο. Απλώς, τώρα δεν τους «έπαιρνε» να συμμετάσχουν. Το κίνημα των καταλήψεων άλλαξε τα δεδομένα και ο ΣΥΝ καίγεται για ψηφαλάκια. Θα επιστρέψει στο «διάλογο», όταν δια εκπιμήσει ότι δεν διέχει πολιτικό κόστος.

ΥΓ: Κατανοητό το παράπονο της Μαριέπτας (σαν απατημένης γεροντοκόρης ήταν το ύφος της), αλλά λίγη ηρεμία δε διέβλαπτε. Ο δυμός δεν είναι καλός σύμβουλος στην πολιτική. Ακούς εκεί δια συναντιέται με την αντιπολίτευση μόνο με παρούσες τις κάμερες! Ποιος είσαι, κυρά μου, ο Ζούγκλας; Δηλαδή, αν δέλεις να κλείσεις ένα κομπρεμί και βλέπεις προδυμία από την άλλη μεριά, δια τους λες «μισό λεφτό να φωνάξω τις κάμερες, να τα καταγράψουμε».

■ Εμετική ευρωπαγνεία

Ιδού η άποψη του ΣΥΝ, εκφρασμένη από τον ίδιο τον πρόεδρό του, για την αναδεώρηση του άρδου 16 του Συντάγματος: «Η τροποποίηση της συνταγματικής διάταξης για μη κρατικά μη κερδοσκοπικά ΑΕΙ δια αποστερήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση από τη λειτουργία πανεπιστημίων ικανών να συγκροτούν ένα πεδίο συλλογικού, επιστημονικού και κοινωνικού αναστοχασμού, αναγκαί για τη διαμόρφωση του ευρωπαϊκού δημόσιου χώρου!» Είπαμε, ρε παιδιά, να κάνετε μετάνοιες στην ΕΕ, αλλά όχι να σπάσετε και το κούτελό σας. Δεν έχετε ακούσει τίποτα για τη Λισαβόνα, για τη Μπολόνια, για το Μπέργκεν; Δεν έχετε ακούσει ότι η πρωδούμενη από ΠΑΣΟΚ και ΝΔ αναδεώρηση του άρδου 16 του Συντάγματος (και όχι μόνο αυτή) υλοποιεί μια στρατηγική κατεύθυνση της ΕΕ; Θέλετε δηλαδή να πείσετε με το παραμύθι για την «καλή» ΕΕ και τον «κακό» ελληνικό δικομματισμό; Ελεος πια!

ΥΓ: Την καλύτερη απάντηση στους χυδαίους ευρωλάγνους του ΣΥΝ έδωσε ένα μέλος της σημερινής κυβέρνησης, ο υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ, επί σειρά ετών πρύτανης του Πολυτεχνείου, Θ. Ξανθόπουλος, που έγραψε: «Είχε, βέβαια, προηγημένη το Ευρωπαϊκό Συνέδριο των Υπουργών Παιδείας στην Αθήνα, για να πεισθούν οι ξεροκέφαλοι έλληνες πανεπιστημιακοί περί της μεγάλης σξίας των επιταγών της Μπολόνια, και η δήλωση στο συνέδριο του Γκρατς (Μάιος 2003) της κας Vivian Reding, επιτρόπου τότε της Ε.Ε. για την Εκπαίδευση και τον Πολιτισμό, ότι "Η Μπολόνια δεν είναι ένα menu a la carte, πρέπει να εφαρμοστεί εντός της προσεχούς διετίας"» («Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία», 25.6.06).

■ Σύμμαχος μάλαμα

«Η ανδρωποκεντρική Παιδεία, η ποιότητα στην εκπαίδευση, η αξιοποίηση της διά βίου εκπαίδευσης και κατάρτισης για όλους τους εργαζόμενους αποτελούν τη μόνη ρεαλιστική λύση για την αντιμετώπιση ακραίων φαινομένων αλλοτρίωσης». Χρ. Πολυζαγόπουλος, «Βίβλα της Κυριακής», 25.6.06.

Τι μένει, αν βγάλουμε τις πομφόλυγες; Η κακόφημη διά βίου εκπαίδευση και κατάρτιση και το ιδιωτικό «πανεπιστήμιο» της ΓΣΕΕ που δια υλοποιεί ένα κομμάτι της. Δε μπορείς να πεις, είναι σταθερός σύμμαχος του φοιτητικού κινήματος η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

«Ποιος θα πρέπει να πληρώνει για την ανώτατη εκπαίδευση;» είναι το βασικό ερώτημα στο οποίο θα κληθούν να απαντήσουν οι υπουργοί Παιδείας των χωρών του ΟΟΣΑ, που συνδριάζουν στο Λαγονήσι.

Το ερώτημα από μόνο του προδιαγράφει και την κατεύθυνση προς την οποία θα κινηθούν οι απαντήσεις, αφού θεωρείται δεδομένο πλέον στα διεθνή φόρα του κεφαλαίου ότι η ανώτατη Παιδεία πρέπει να συνδεθεί άμεσα με την αγορά και να υποταχθεί στις επιχειρήσεις και να αποδεσμευτούν τα κράτη από την υποχρέωσή τους να παρέχουν τούτο το κοινωνικό αγαθό σε όλο το λαό.

Την πρόθεσή της να συναντέσει στην κατεύθυνση που απαιτεί το διεθνές και ντόπιο κεφαλαίο για τα Πανεπιστήμια, έδειξε μόλις τις προηγούμενες μέρες η κυβέρνηση με το νομοσχέδιο Γιαννάκου, από το οποίο απάλειψε την υποχρέωση του κράτους να παρέχει την ανώτα-

πιαλιστές να αναλάβουν δραστήριο ρόλο στα Πανεπιστήμια. Είπε χαρακτηριστικά: «Προσδοκούμε στην παγίωση ενός κοινωνικά και οικονομικά ισορροπημένου πανεπιστημιακού προτύπου, με "εργαλείο" τις καινοτόμες συνεργασίες ανάμεσα στους κοινωνικούς εταίρους και στη βάση της ανάληψης της διαχείρισης των οικονομικών και κοινωνικών παραμέτρων». Και παρακάτω ορίζοντας τους «πτυλώνες» στηρίζεται το εγχειρήματος (σ.σ. της ιδιωτικοποίησης δηλαδή των δημόσιων ΑΕΙ παραλληλα με την ίδρυση και ιδιωτικών ΑΕΙ) τόνισε πως δεύτερος πυλώνας είναι «αυτός των κοινωνικών εταίρων, που θα υποστηρίξουν το εκπαιδευτικό σύστημα, εμπλουτίζοντας το περιεχόμενό του και ενισχύοντας με αυτόν τον τρόπο την κοινωνική του νομιμοποίηση».

Η υπουργός Παιδείας έπαιζε βεβαίως σε δικό της γήπεδο, αφού όλα τα σενάρια που καλούνται να επεξεργαστούν οι

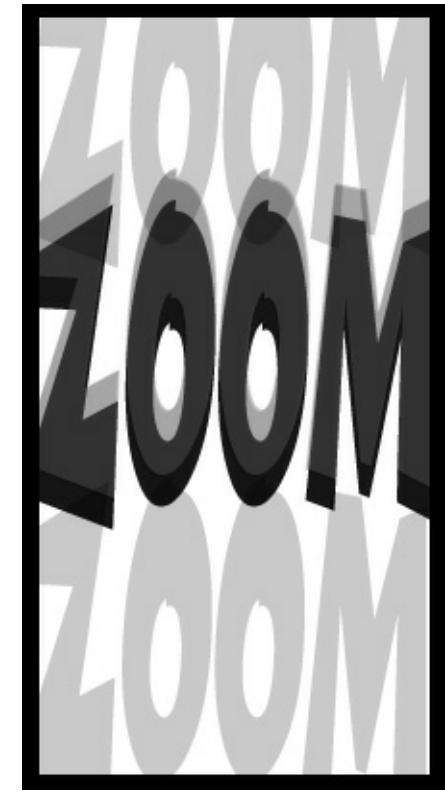
τοπικών βιομηχανιών. Η ελίτ από αυτά τα «πανεπιστήμια» εξακολουθεί να συνδέεται με τα διεθνή δίκτυα αριστείας.

Τρίτο μοντέλο: Επίσημη ονομασία: «Νέο Δημόσιο Management».

Τα ιδρύματα της ανώτατης εκπαίδευσης είναι «αυτόνομα» (ή ιδιωτικά βάσει νομοθεσίας). Ενα σημαντικό κομμάτι του προϋπολογισμού τους εξαρτάται από το δημόσιο ταμείο, αλλά έχουν στενή σύνδεση με την αγορά εργασίας και τις επιχειρήσεις. Για να διευρύνουν τους πάρους χρησιμοποιούν τις ξένες αγορές εκπαίδευσης, τα διδακτρικά και την έρευνα πάρους χρησιμοποιούνται διδακτρικά πανεπιστήμια είναι δυσδιάκριτα. Το μεγα-

Σύνοδος υπουργών ΟΟΣΑ

Μάυρα μαντάτα για το δημόσιο Πανεπιστήμιο

τη εκπαίδευση σε κάθε έλληνα πολίτη που το επιθυμεί και στο οποίο προσέθεσε (στο κεφαλαίο αποστολή των ΑΕΙ) την προστήλωση στις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης.

Σε ανάλογους τόνους ήταν και η ομιλία της υπουργού Παιδείας στη σύνοδο του ΟΟΣΑ, με την οποία κάλεσε τους υπουργούς να εξασφαλίσουν «τη μέγιστη δυνατή συναίνεση εγγύωμενοι τη βιωσιμότητα ενάς αναβαθμισμένου μοντέλου ανώτατης εκπαίδευσης».

Το μοντέλο αυτό, του οποίου η βιωσιμότητα θα εξαρτάται από «την οικονομική και κοινωνική αποτελεσματικότητα», δηλαδή από το βαθμό σύνδεσής του με την καπιταλιστική αγορά εργασίας, θα συνδυάζει, σύμφωνα πάντα με την Μ. Γιαννάκου «τη θεσμική χειραφέτηση με την κοινωνική λογοδοσία». Τούτες οι «αφρηρημένες» διατυπώσεις, που σκοπό έχουν να μπερδέψουν τους ανίδεους και απληροφόρητους, έχουν πολύ συγκεκριμένο αποκρουστικό περιεχόμενο. Σημάνουν την απαγκίστρωση του κράτους από την χρηματοδότηση των ΑΕΙ, μέσω της φευδεπήγραφης «αυτονομίας» και με την παρέμβαση του μηχανισμού της αξιολόγησης των Πανεπιστημίων.

Η υπουργός Παιδείας εκφράζοντας την απόφαση των διοχειριστών της εξουσίας, για λογαριασμό του μεγάλου κεφαλαίου, να λειτουργούν στο εφεύρησης τα δημόσια ανώτατα ιδρύματα με τα κριτήρια μιας επιχειρήσης, με ιδιωτικοοικονομικά δηλαδή κερδοσκοπικά και ανταγωνιστικά κριτήρια, κόλεσε τους κα-

υπουργοί Παιδείας των χωρών του ΟΟΣΑ (τέσσερα τον αριθμό) για το μελλοντικό της ανώτατης εκπαίδευσης, είναι το ένα χειρότερο από το άλλο και στα οποία δεν υπάρχει ούτε καν σαν δημαγωγική διακήρυξη το μοντέλο του δημόσιου Πανεπιστήμιου, του οποίου η εκπαιδευτική και ερευνητική λειτουργία να χρηματοδοτείται αποκλειστικά από το κράτος.

Αστικά γραφειοκρατικά φίδια

Εγινε, λοιπόν, η τακτική συνεδρίαση της Διοίκησης της ΓΣΕΕ τη μέρα που ήταν προγραμματισμένη να γίνει (Δευτέρα, 26 Ιούνη). Υποτίθεται ότι συζητήθηκε και το θέμα της Παιδείας. Κι εκεί που θα περίμενε κανείς την έκφραση αποδοκιμασίας στο νομοσχέδιο της κυβέρνησης και στην επιχειρούμενη αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, που θα πλήξει πρωτίστως τις μορφωτικές ανάγκες των παιδιών της εργατικής τάξης, πετώντας τα έξω από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, καθώς και την έκφραση αλληλεγγύης στον αγώνα των φοιτητών, με ένα κάλεσμα (υποκριτικό έστω) για συμμετοχή στις φοιτητικές κινητοποιήσεις της επόμενης και της μεθεπόμενης μέρας (27-28 Ιούνη), όπως και σε όσες θα ακολουθήσουν, συναντά την απόλυτη σιωπή. Μία από τις πιο εκκαφαντικές σιωπές που μπορείς να συναντήσεις.

Το μόνο που υπάρχει είναι η παρακάτω αναφορά: «Η Διοίκηση συζήτησε και αποδέχθηκε το πλαίσιο αρχών που πρέπει να διέπει συνολικά το εκπαιδευτικό σύστημα με στόχο τη δημόσια αναβαθμισμένη δωρεάν παιδεία. Οι προτάσεις αυτές θα εξειδικευθούν και θα εμπλουτισθούν προκειμένου να διαμορφωθούν οι τελικές θέσεις για το εκπαιδευτικό σύστημα σε όλες τις βαθμίδες, προσανατολισμένο σε μια δημόσια εκπαίδευση που θα υπηρετεί την κοινωνία και τον άνθρωπο. Προς αυτή την κατεύθυνση η ΓΣΕΕ θα αναλάβει όλες τις απαραίτητες πρωτοβουλίες».

Τρία σχόλια γ' αυτή τη γενικόλογη διατύπωση, την οποία κάλλιστα θα μπορούσε να προσυπογράψει και η κυβέρνηση:

Πρώτο. «Βγάζει μάτι» η απουσία οποιασδήποτε αναφοράς στο νομοσχέδιο της κυβέρνησης, το οποίο έχει απορριφθεί από το φοιτητικό κίνημα, από την ΠΟΣΔΕΠ, αλλά αικόνη και από το καθηγητικό κατεστημένο. Αν αυτό δεν είναι «πλάτες» στην κυβέρνηση, τότε τι είναι; Αμέλεια; Το ξέχασαν; Εδώ ο αστικός Τύπος βοά καθημερινά.

Δεύτερο. «Βγάζει μάτι» η απουσία οποιασδήποτε συγκεκριμένης αναφοράς στην πρωθυπουργείαν αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Απουσία λογική, αφού η ΓΣΕΕ είναι ένθερμος υποστηρικτής αυτής της αντιδραστικής μεταρρύθμισης, διότι –εκτός των άλλων– θέλει να αναβαθμίσει σε πανεπιστήμιο το μαγαζάκι που έχει στήσει για την «επιμόρφωση» των συνδικαλιστών. ΓΣΕΕ και δεσποτάδες είναι οι πρώτοι που θα στέψουν να στήσουν τέτοια μαγαζάκια και είναι αυτοί που θα διαφριμίσουν τον «μη κρατικό, με κερδοσκοπικό χαρακτήρα», για ν' ανοίξουν το δρόμο στους διάφορους σχολάρχες.

Τρίτο. «Βγάζει μάτι» η απουσία ενός τυπικού έστω χαιρετισμού των φοιτητικών κινητοποιήσεων. Αυτό ας γίνει μάθημα όχι σε κείνα τα κοθώνια που έσπευσαν (χωρίς καμιά έγκριση από το κίνημα και τα όργανά του) να συναντηθούν με τη ΓΣΕΕ και να ζητήσουν... συμπαράσταση, αλλά σε κείνους που κάλυψαν τα κοθώνια, αποφεύγοντας να βγάλουν ανακοίνωση καταγγελίας του συντονιστικού των καταλήψεων, μολονότι υπήρχε τέτοιο κλίμα και η σχετική πρόταση είχε τύχει πλατιάς υποστήριξης. Πίστεψαν οι ακρελείς, ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία σύρθηκε αναγκαστικά πίσω από το κίνημα των καταλήψεων και δεν είχε άλλη επιλογή από το να το στηρίξει.

Ομως, οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές έχουν βγάλει πανεπιστήμια που δεν πρόλαβαν να βγάλουν οι εκκολαπτόμενοι γραφειοκράτες του φοιτητικού κινήματος. Έχουν κολλήσει εκαποντάδες ένσημα στη δουλειά της ίντριγκας, της υπονομευτής, του ξεπουλήματος, του πισώπλατου μαχαιρώματος. Μόλις πήραν ειδηση ότι κάποιοι πρωθυπουργούντων το κλείσιμο των καταλήψεων, παράπτησαν κάθε ηχηρή αναφορά και έσπευσαν να προσφέρουν στήριξη στην κυβέρνηση. Στήριξη με τον τρόπο που αυτοί γνωρίζουν.

Οι φοιτητικές καταλήψεις άρχισαν να κλείνουν από την Πέμπτη. Οι συνελεύσεις άμαζες, χωρίς τη ζωντάνια των προηγούμενων, σε αρκετές περιπτώσεις δεν είχαν καν απαρτία και οι καταλήψεις έκλεισαν χωρίς απόφαση. Ορισμένες σχολές στην Αθήνα αποφάσισαν να συνεχίσουν μέχρι την Τρίτη, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις μεθοδεύσεις με τις οποίες το κίνημα στο δρόμο και θα περνούσαν στα χέρια του όλη την πρωτοβουλία των κινήσεων. Ολόκληρο το κίνημα εξαντλήθηκε στο «Τρίτη συνελευση, Πέμπτη πορεία», χωρίς άλλες ενέργειες, που θα κρατούσαν τον κόσμο σε εγρήγορση και θα αύξαναν την πίεση πάνω στην κυβέρνηση. Ετοι, οι διαδικασίες του κινήματος, αντί να γίνουν

σαν στην ανωριμότητα του κινήματος και στην επί μακρό χρόνο κοινοβουλευτικοποίησή του.

Αυτές οι δυνάμεις απέφυγαν όλο το διάστημα που το κίνημα φουντωνε να προτείνουν και να στηρίξουν διαδικασίες στην Αθήνα αποφάσισαν να συνεχίσουν μέχρι την Τρίτη, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις μεθοδεύσεις με τις οποίες το κίνημα στο δρόμο και θα περνούσαν στα χέρια του όλη την πρωτοβουλία των κινήσεων. Ολόκληρο το κίνημα εξαντλήθηκε στο «Τρίτη συνελευση, Πέμπτη πορεία», χωρίς άλλες ενέργειες, που θα κρατούσαν τον κόσμο σε εγρήγορση και θα αύξαναν την πίεση πάνω στην κυβέρνηση. Ετοι, οι διαδικασίες του κινήματος, αντί να γίνουν

πιο αμεσοδημοκρατικές, έγιναν πιο γραφειοκρατικές. Η «ανάθεση» κυριάρχησε και η μάζα των φοιτητών περιορίζθηκε να ψηφίζει κατάληψη στις συνελεύσεις και να συμμετέχει στις πορείες.

Αυτή, λοιπόν, που δημιούργησαν κάποιους συσχετισμούς και τους εκμεταλλεύονταν με γραφειοκρατικό τρόπο, αμέσως μετά τη δημοσίευση του προσχέδιου της Γιαννάκου, όρχισαν να φιμωθήσουν στο περιθώριο των διαδικασιών του κινήματος, ότι έχει επιπευχθεί μια μεγάλη νίκη, ότι η κυβέρνηση έκανε πάσα και πως οι καταλήψεις θα έπρεπε να σταματήσουν. Αν δεν υπήρχε η σύνοδος των υπουργών

Παιδείας του ΟΟΣΑ, θα είχαν σαλπίσει υποχώρηση μια εβδομάδα πριν. Επειδή υπάρχει η σύνοδος στις 27-28 Ιούνη, έβαλαν ορόσημο την επόμενη μέρα: «Στις 29 κλείνουμε».

Αυτή η αντίθηψη άρχισε να δουλεύεται υπογείως επί ένα δεκαήμερο σχεδόν. Κάποια στιγμή ορισμένοι από τους αυτόληπτους «εκπροσώπους» βγήκαν και την είπαν και στα κανάλια: Στις 29 κλείνουμε. Βέβαια, όπως, γίνεται σ' αυτές τις περιπτώσεις, το κλείσιμο συνοδεύουνταν από τα γνωστά περιθώρια της περιθώριας των διαδικασιών του κινήματος, ότι έχει επιπευχθεί μια μεγάλη νίκη, ότι η κυβέρνηση έκανε πάσα και πως οι καταλήψεις θα έπρεπε να σταματήσουν. Αν δεν υπήρχε η σύνοδος των υπουργών στις 29. Ετοι, η Εκτελεστική Επιτροπή της ΠΟΣΔΕΠ αποφάσισε να σταματήσει και αυτή την απεργία διάρκειας και να συνεργαστεί με τα συντονιστικά των γενικών συνελεύσεων για τη ρύθμιση ζητημάτων όπως η εξεταστική για τους επί πτυχίων φοιτητές κ.λπ. Η απόφαση αυτή της ΠΟΣΔΕΠ βγήκε το προηγούμενο Σάββατο, όταν ακόμη τίποτα τέτοιο όχι μόνο δεν είχε

Την κατάργηση του ασύλου επιβεβαιώνει ο Καραμάνος

Το νομοσχέδιο της Μ. Γιαννάκου καταργεί το πανεπιστημιακό άσυλο, μεταφέροντας την αρμοδιότητα της απόφρασης για την άρση του στο 5μελές Πρυτανικό Συμβούλιο, που αποφασίζει γι' αυτό με απλή πλειοψηφία, και θεωρώντας ότι το άσυλο κινδυνεύει να καταλυθεί από «οποιονδήποτε», δηλαδή και από τους φοιτητές που κάνουν καταλήψη ή προβαίνουν σε μια δυναμική ενέργεια και από τους πανεπιστημιακούς που κάνουν π.χ. μια απεργία που μπορεί να κριθεί παράνομη και καταχρηστική και επομένως δικαιολογείται η επέμβαση της αστυνομίκης δύναμης.

Την αλήθεια αυτή, που προσπάθησε να κρύψει η κυβέρνηση, επιβεβαίωσε ο γενικός γραμματέας του πανεπιστημιού στην περιφρούρηση του πανεπιστημίου από διάφορες καταστάσεις ανεξέλεγκτες και ανεπιθύμητες. Τι κάνουμε; Δώσαμε τη δυνατότητα στο Πρυτανικό Συμβούλιο, την αρμοδιότητα στον Επιτροπής Ασύλου που ουδέποτε συνεκλήθη... Αντιλογβάνεστε ότι όλη αυτή η ιστορία ναρκοθετούσε την περιφρούρηση του πανεπιστημίου από διάφορες καταστάσεις ανεξέλεγκτες και ανεπιθύμητες. Τι κάνουμε; Δώσαμε τη δυνατότητα στο Πρυτανικό Συμβούλιο, το οποίο είναι τα εκλεγμένα όργανα του πανεπιστημίου, εκπρόσωπος των φοιτητών και εκπρόσωπος της αστυνομίας στις καταλήψεις, θε-

πάρωντας ότι το καταλύνουν;

Καραμάνος: Κοιτάξτε αυτή τη δυνατότητα προϋπόριζη. Προϋπήρχε με τη διαφορά ότι δεν ήταν αρμοδιότητα του Πρυτανικού Συμβουλίου. Ήταν αρμοδιότητα ενός οργάνου, της Επιτροπής Ασύλου που ουδέποτε συνεκλήθη... Αντιλογβάνεστε ότι όλη αυτή η ιστορία ναρκοθετούσε την περιφρούρηση του πανεπιστημίου από διάφορες καταστάσεις ανεξέλεγκτες και ανεπιθύμητες. Τι κάνουμε; Δώσαμε τη δυνατότητα στο Πρυτανικό Συμβούλιο, το οποίο είναι τα εκλεγμένα όργανα του πανεπιστημίου, εκπρόσωπος των φοιτητών και εκπρόσωπος της διοίκησης, να λαμ-

βάνουν τις αποφάσεις στην περίπτωση κατά την οποία καταλύνεται το άσυλο και στην περίπτωση κατά την οποία συντελούνται πράξεις οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο το

μέσω κινδύνων

αποφασιστεί στις γενικές συνελεύσεις των φοιτητικών συλλόγων, αλλά ούτε είχε καν συζητηθεί.

Η πρώτη συζήτηση έγινε στο συντονιστικό των καταλήψεων, που συνεδριάσε στο Πολυτεχνείο την περασμένη Τετάρτη. Ήταν μια θυελλώδης συνεδρίαση που κράτησε μέχρι τις 3 το πρωτης Πέμπτης. Η συνέλευση πολώθηκε. Η πλειοψηφία συντάχθηκε γύρω από τη γραμμή του κλεισμάτος, ενώ μια μειοψηφία που την υπολογίζουμε γύρω στο 30% των συντονιστικών που αντιπροσωπεύτηκαν υποστήριξε ότι κοικώς κλείνουν οι καταλήψεις, καυτηρίαζε τις μεθοδεύσεις και τη χειρογάγηση που έγινε όλες τις προηγούμενες μέρες πίσω από τις πλάτες του κινήματος και έξω από τις διαδικασίες του και κατέθεσε την άποψη ότι οι καταλήψεις πρέπει να συνεχιστούν, με στόχο την απόσυρση του νομοσχεδίου. Βέβαια, ήταν σακέρς στις περισσότερες από τις τοποθετήσεις αυτής της μειοψηφίας, ότι δεν είχε ως στόχο να επιχειρήσει να τραβήξει τις καταλήψεις σε λίγες σχολές, με τις περισσότερες να επιστρέφουν στην κανονική τους λει-

τουργία, αλλά να καταγράψει αυτή την κατεύθυνση στο κίνημα και να δείξει ότι υπήρχε και άλλος δρόμος, πέρα από το δρόμο του άκαιρου κλεισμάτος εν μέσω κινδύνων. Αυτή η κατεύθυνση εκφράστηκε και σε ορισμένες σχολές που στις γενικές συνελεύσεις της Πέμπτης αποφάσισαν να συνεχίσουν την κατάληψη μέχρι την Τρίτη. Γενική εικόνα δεν έχουμε, γιατί όταν κλείνουμε την ώλη της εφημερίδας άλλες συνελεύσεις βρίσκονται σε εξέλιξη, ενώ άλλες είχαν προγραμματιστεί για την Παρασκευή.

Τα επιχειρήματα των οπαδών του κλεισμάτος ήταν τα συνηθισμένα που λένε οι οπορτουνιστές σ' αυτές τις περιπτώσεις: πετύχαμε μια μεγάλη νίκη, αλλάζαμε τους πολιτικούς συσχετισμούς, η κυβέρνηση δε θα τολμήσει να ψηφίσει το νομοσχέδιο το καλοκαίρι, το Σεπτέμβρη θα είμαστε πιο δυνατοί, υποχωρούμε συντεταγμένα και άλλα τέτοια. Οσο για τα επιχειρήματα με τα οποία προσπαθούσαν να απαντήσουν στην εμπειριστωμένη επιχειρηματολογία της μειοψηφίας (σ' αυτή και οι φοιτητές της «Κόντρας»), ήταν κι αυτά βγαλμένα από

το παμπάλαιο οπλοστάσιο του οπορτουνισμού: αυτά που λέτε είναι αριστερότικα, υποτιμάτε το κίνημα, είσαστε οικονομιστές (sic!), δε βλέπετε την αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών και τα παρόμοια.

Σε ένα ερώτημα δε δοκίμασαν να απαντήσουν, μολονότι τους τέθηκε επανειλημμένα και μετ' επιτάσεως: γιατί προεξοφλήσατε ότι αυτό το κίνημα δε μπορούσε να συνεχίσει και να κερδίσει την απόσυρση του νόμου; Γιατί δε διερευνήσατε της δυνατότητες του κινήματος, αλλάς εδώ και δέκα μέρες έκρυψαστε τη λήξη στις 29, σπέρνοντας η πτοπάθεια και καλλιεργώντας κλίμα διάλυσης; Τι κάνατε για να υπάρξει αντίθετη εξέλιξη; Οχι μόνο δεν κάνατε τίποτα, όχι μόνο αφήσατε το κίνημα να βαλτώνει, αλλά και επιτείνατε το βάλτωμα κηρύσσοντας πραξικοπηματικά (τι άλλο εκτός από πραξικόπτημα είναι οι δημόσιες δηλώσεις για λήξη, χωρίς να έχει προηγηθεί καμιά συζήτηση στο κίνημα;) τη λήξη, που στην οπορτουνιστική γλώσσα του δώσατε τον καδικό «άνω τελείω».

Στην απόφαση που έβγαλε το συντο-

νιστικό η πλειοψηφία δεν δέχτηκε να μπει ούτε καν ένα σημείο που να λέει ότι αν η κυβέρνηση δοκιμάσει να περάσει το νομοσχέδιο από την Ολομελεία της Βουλής το καλοκαίρι, καλείται από τώρα διαδήλωση για την ίδια μέρα και γενικές συνελεύσεις την επόμενη. Από τη σκοπιά τους καλά έκαναν. Γιατί θα ήταν σαν να παραδέχονται ότι υπάρχει κίνδυνος ψήφισης του νόμου το καλοκαίρι, οπότε θα υπονομεύσαν ή βασική τους εκτίμηση περί «μεγάλης νίκης». Σε αρκετές συνελεύσεις, πάντως, ψηφίστηκε τέτοια απόφαση, γεγονός που δείχνει τη διαπάλη που υπάρχει μέσα στο κίνημα.

Η κόντρα αυτή ονόμασαν στα δυο βασικά ρεύματα μεταφέρθηκε και στις γενικές συνελεύσεις της Πέμπτης, τη μερική εικόνα των οποίων περιγράψαμε στην αρχή. Να σημειωθούμε ότι στις ορισμένες συνελεύσεις έκανε την επανεμφάνισή της η ΔΑΠ (μυρίστηκαν το κλίμα), ενώ η ΠΚΣ απέφυγε την πολλή σπέκουλα, γιατί ήξερε ότι θα έτρωγε κράξιμο, και σιωπηρά αποδεχόταν το κλείσιμο των καταλήψεων. Σε μια τουλάχιστον περίπτωση (Μαθηματικό Αθήνας) ψήφισε μαζί με την ΠΑΣΠ (!!) καταλήψη μέχρι την Τετάρτη και στη συνέχεια αποφάσισαν η καταλήψη να είναι από τις 9 το πρωί μέχρι τις 5 το απόγευμα και στη συνέχεια τα κλειδιά να παραδίδονται στους φύλακες! Τέτοια ξεφτίλα.

ΥΓ1: «Επόμενος σταθμός του φοιτητικού κινήματος είναι η διοργάνωση πανελλαδικού παραφοιτητικού-πανεκπαιδευτικού παλλαϊκού συλλαλητηρίου στη ΔΕΘ». Αναφέρεται στην απόφαση του συντονιστικού! Τύφλα να «χει η ΓΣΕΕ και το ΚΚΕ.

ΥΓ2: «Με πυρετώδεις ρυθμούς συνεχίζεται ο «διάλογος» στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής. Δεύτερη συνεδρίαση Πέμπτη απόγευμα και καπάκι τρίτη την Παρασκευή το πρωί, που κανονικά δε συνεδριάζουν οι επιτρόπες. Τι είναι εκείνο που τους κάνει να βιάζονται και να τρέχουν; Περισσότερα στο επόμενο φύλλο.

ΥΓ3: «Καρομανλής και Γιωργάκης, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ συμφώνησαν στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Ανάλυση στο επόμενο φύλλο.

Συνάδελφοι,

Υστερα από σχεδόν δύο μήνες καταλήψεων, ας κάνουμε έναν απολογισμό. Ας δούμε που βρισκόμαστε, ποια είναι τα δεδομένα, ποιοι είναι οι συσχετισμοί, τι πρέπει να κάνουμε.

Τι έχουμε αυτή τη στιγμή; Εχουμε καταρχάς ένα κίνημα καταλήψεων, για πρώτη φορά μετά από χρόνια τόσο μαζικό και τόσο αποφασισμένο, για το οποίο δικαιούμαστε όλοι να είμαστε περήφανοι. Εχουμε όχι απλά έναν κυβερνητικό ελιγμό, αλλά μια προσωρινή υποχώρηση της κυβέρνησης, για να πάρει φόρα και να αντεπιτεθεί. Εχουμε έναν ελιγμό και μια αντεπίθεση.

◆ Εχουμε στα χέρια μας ένα **έτοιμο νομοσχέδιο** (και όχι ένα προσχέδιο), που ανά πάσα στιγμή μπορεί να κατατεθεί στη Βουλή και σε ελάχιστες μέρες να γίνει νόμος του κράτους. Εχουμε την υπουργό Παιδείας να δηλώνει ότι «όποιος θέλει θα προσέλθει στο διάλογο κι όποιος δε θέλει ας μη προσέλθει». Εχουμε τον ίδιο τον πρωθυπουργό να δηλώνει ότι «η μεταρρύθμιση θα προχωρήσει οπωσδήποτε». (Τυχαίο είναι που αυτός ο κυβερνητικός τσαμπουκάς εκδηλώθηκε όταν έγινε φανερό ότι μέσα στο κίνημα των καταλήψεων δουλεύτηκε η άποψη για κλείσιμο στις 29 Ιουνίου;)

◆ Εχουμε κυβερνητική απόφαση για παράταση των εργασιών της Ολομέλειας της Βουλής και μέσα στο καλοκαίρι, που σημαίνει ότι μπορεί η κυβέρνηση να επιχειρήσει αιφνιδιασμό. Δηλαδή, να κηρύξει το «διάλογο»... περιστωθέντα, να κάνει καναδύ ψευτοαλαγές και να πρωθήσει το νομοσχέδιο για ψήφιση στη θερινή Ολομέλεια, ποντάροντας στο ίδιο το περιεχόμενο του νομοσχέδιου, που απαγορεύει διπλή εξεταστική. Μέχρι στιγμής κανένας δεν το έχει αποκλείσει αυτό.

◆ Τέλος, πρωθυπότητας της Βουλής και μέσα στο καλοκαίρι, που σημαίνει ότι δεν θα το φέρει μέσα στο καλοκαίρι, αν δεν είχαμε τις διαδικασίες για την αναθεώρησης του Συντάγματος. Το ζήτημα του άρθρου 16 για πότε πρέπει να προκύψει;

Αν δεν είχαμε νομοσχέδιο, αν είχαμε τη δεσμευτική της κυβέρνησης ότι δεν θα το φέρει μέσα στο καλοκαίρι, αν δεν είχαμε τις διαδικασίες για την αναθεώρηση του άρθρου 16, με

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ: Να αποσυρθεί το νομοσχέδιο

Προκήρυξη των φοιτητών της «Κόντρας»

συμπαιγνία ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, τότε μπορεί να κατανοούσαμε την άποψη για κλείσιμο των καταλήψεων στις 29 Ιουνίου και να διαφωνούσαμε μόνο με τον γραφειοκρατικό τρόπο που πρωθείται. Ομως, με αυτή την πραγματικότητα που περιγράψαμε παραπάνω, θεωρούμε ότι κάθε σκέψη για κλείσιμο των καταλήψεων αυτή τη στιγμή είναι κάτι χειρότερο από έγκλημα: είναι λάθος. Λάθος που μπορεί το κίνημα να το πληρώσει πολύ ακριβά. Λάθος που δεν έχουμε κανένα λόγο να το κάνουμε. Τίποτα που να μας πιέζει να το κάνουμε.

Η δική μας πρόταση είναι ξεκάθαρη:

Οχι μόνο δεν έχουμε κανένα λόγο να κλείσουμε έτσι ξαφνικά τις καταλήψεις, αλλά αντίθετα πρέπει να τις συνεχίσουμε, αναθαμίζοντας παράλληλα τον αγώνα μας και κλιμακώντας τα μέσα πάλης. **Με στόχο να αναγκαστεί η κυβέρνηση να αποσύρει το νομοσχέδιο.** Αυτό δεν ήταν εξαρχής ο στόχος μας; Να αποσυρθεί το νομοσχέδιο; Γιατί τώρα τελευταία έχουμε αυτό το στόχο; Τον θυμόμασταν όταν δεν υπήρχε νομοσχέδιο και τον ξεχνάμε τώρα που υπάρχει;

Αυτή τη στιγμή οι συσχετισμοί είναι με το μέρος μας. Το νομοσχέδιο της κυβέρνησης είναι διάτρητο. Ενα φύσημα θέλει για να διαλυθεί. Κλείνοντας τις καταλήψεις το αφήνουμε ζωντανό και περνάμε την πρωτοβουλία από τα δικά μας χέρια στα χέρια της κυ

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 5

■ 104η συνεδρίαση Πέμπτη, 22.6.06

Ο αστυνομικός Ν. Σβολίμης, ένας απ' αυτούς που αιχμαλώτισε τη 17Ν όταν εισβολές στο ΑΤ Βύρωνα, ακολούθησε το παράδειγμα του συναδέλφου του Ζερβογιανάκη. Περιέγραψε τα πραγματικά περιστατικά που περιήλθαν στην αντιληψή του. Ανέφερε ότι οι εισβολείς ούτε τους έβρισαν, ούτε τους κακοποίησαν (όπως είπε χαρακτηριστικά, τους πήραν από το χέρι και τους οδήγησαν στο κρατητήριο, μη τυχόν και σκοντάψουν και χτυπήσουν, επειδή τους είχαν δεμένα τα μάτια). Οσο για την περιβόλτη Βεργίη, ήταν κι αυτός κατηγορηματικός: Μας έλεγε ότι τη χτύπησε ο φευτοαστυνομικός και πως την πονούσε το σαγόνι, όμως ούτε σημάδι είδαμε, ούτε χτύπημα ακούσαμε. Επίσης, την ώρα που τους είχαν στο γραφείο του διοικητή, όπου υποτίθεται ότι ο Σάββας... παρενόχλησε σεξουαλικά τη Βεργίη και ανέβηκε και χορηγηθούσε πάνω της (έτσι έχει καταθέσει η ερίτιμος αυτή κυρία), αυτός δεν αντελήφθη τίποτα τέτοιο. Ήταν εκεί, στο ίδιο γραφείο. Ας σημειωθεί ότι ο Γ. Γκουντούνας έδειξε στο δικαστήριο φωτογραφίες της Βεργίη στις εφημερίδες της 18ης Αυγούστου, δηλαδή αμέσως μετά το περιστατικό, όπου η μαντάμ ποζάρει καμαρωτή. Ναι, ποζάρει, αυτή που της είχαν σπάσει το σαγόνι και την είχαν σακοτεψεί στο ξύλο!

Ο Σβολίμης δεν αναγνώρισε κανένα από τους κατηγορούμενους, ενώ απαντώντας σε ερώτηση συνηγόρου υπεράσπισης υπήρξε κατηγορηματικός: Ο ανακριτής του έδειξε μόνο τις φωτογραφίες των συλληφθέντων! Κάπως έτσι επιδιώκονταν οι αναγνωρίσεις.

Σχολιάζοντας την υπόθεση αυτή και τη δίκη του καταδίκη ο Ηρ. Κωστάρης είπε τα εξής:

«Θα είμαι πολύ σύντομος, λοιπόν είναι μία από τις τρεις κατηγορίες που δικάστηκα στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο και θέλω να επισημάνω κάποια πράγματα. Και σε αυτή την υπόθεση καταδίκαστη με καρμπόν τρόπο, δηλαδή θα σας διαβάσω: "Για τον Κωστάρη οι προανακριτικές και ανακριτικές δηλώσεις που περιγράφουν τα ως άνω περιστατικά και περιέχονται σε απολογίες Σάββα Χριστόδουλου Ξηρού και Κωνσταντίνου Καρατσώλη. Το προβληθέν άλλοθι ότι δήθεν κατά το χρόνο του συμβάντος βρισκόταν στην Ήπειρο δεν αποδείχθηκε, αφού μόνο ο φίλος του Αθανάσιος Βαλής που εξετάστηκε ως μάρτυρας καταθέτει σχετικώς". Δηλαδή πόσους μάρτυρες πρέπει να φέρω; Θα μου πείτε, για να ζέρω τον αριθμό.»

Συνεχίζει: «Η δε στάση του Κωστάρη που αρνείται τη συμμετοχή στην επαναστατική οργάνωση, παρόλα στα στοιχεία καταθέσεις συγκατηγορουμένων και λοιπότεροι πάλι το ίδιο και λοιπότεροι - καθιστούν κατάδηλο ότι φεύδεται». Εγώ θα σας αποδείξω ότι φεύδεται το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο. Ψεύδεται γιατί όλα τα στοιχεία που διαβάσατε εδώ πέρα και το διαβιβαστικό και η έκθεση της Αστυνομίας αλλά και οι μάρτυρες μιλάνε για «έξι δράστες» και καταδικαστήκαμε οκτώ.

Επίσης το Δικαστήριο χρησιμοποίησε τις προανακριτικές ομολογίες. Λέει τις "προανακριτικές". Τι λένε οι προανακριτικές; Ο Σάββας Ξηρός δε λέει τίποτα, σε καμία προανακριτική είτε ανακριτική σε όποια ομολογία και να φάξετε δε λέει τίποτα πουθενά. Δε λέει πουθενά για Κωστάρη, δε λέει πουθενά τίποτα. Και στη συγκεκριμένη υπόθεση για τη Αστυνομικό τμήμα δεν αναφέρει καν τους κω-

δικούς που μου έχει αποδώσει η Αστυνομία. Και η απόφαση χρησιμοποίησε το Σάββα Ξηρό.

Επίσης λέει "τις προανακριτικές Καρατσώλη και ανακριτικές δηλώσεις". Πρέπει να σας γνωρίσω ότι δεν υπάρχουν ανακριτικές δηλώσεις Καρατσώλη. Επίσης θέλω να μου εξηγήσετε γιατί είναι αληθής ως προς το Αστυνομικό τμήμα η προανακριτική του Καρατσώλη και είναι φευδής ως προς το ΕΛΤΑ Βύρωνα που αθωώθηκε. Επειδή στο Αστυνομικό τμήμα δε μπόρεσα εγώ να προσκομίσω πλήρη στοιχεία ενώ στο ΕΛΤΑ προσκόμισα εγώ στοιχεία; Δηλαδή πρέπει κι εκεί να βρω κάτι. Τι άλλο στοιχείο να βρω; Εφεραί ενών μάρτυρα. Την άλλη φορά θα φέρω εκατό. Τώρα θα προτείνω για μάρτυρες.

Το ίδιο ισχύει για του Χριστόδουλου Ξηρού. Σε όλες περιπτώσεις, όπως στου Βαρδινογιάνη, Πέτσου και κάποιες άλλες περιπτώσεις, έχω αλιωθεί από το Συμβούλιο, από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο και καταδίκασμα στη συγκεκριμένη υπόθεση χωρίς άλλο στοιχείο. Δηλαδή χρησιμοποιείται η προανακριτική που έχουν καταγγελθεί κιολας αυτές οι ομολογίες.

Δηλαδή αυτά τα λοιπά ψάχνων και δεν τα βρίσκω, δε βρίσκω τίποτα άλλο. Είναι πανομοιότυπο καρμπόν οι προανακριτικές δηλώσεις παραβιάζοντας το τεκμήριο της οθωστήτης και το 211Α που σας διάβασα και την προηγούμενη φορά που λέει θέλει κι άλλα στοιχεία για να καταδίκαστω. Δεν τα βρίσκω πουθενάν.

Σχολιά έκαναν ακόμη οι υπερασπιστές των Κ. Καρατσώλη (Γ. Μαντζουράνης), Χρ. Ξηρού (Α. Κωνσταντάκης), Β. Τζωρτζάτου (Ι. Μυλωνάς), που με βάση τις καταθέσεις των μαρτύρων και τις περιγραφές τους κατέδειξαν ότι οι εντολείς τους δεν θα μπορούσαν να είναι εκεί. Σπλίτευσαν δε τα τερατουργήματα της πρωτοδίκης απόφασης. Το πιο χαρακτηριστικό: Η απόφαση δέχεται ότι ψευδοαστυνομικός ήταν ο Σάββας και ψευδοκρατούμενος ο Χριστόδουλος, ενώ ταυτόχρονα επικαλείται τη μαρτυρία της Βεργίη, η οποία λέει ότι ψευδοκρατούμενος ήταν ο Τζωρτζάτος, ενώ τον Χριστόδουλο δεν τον είδε πουθενά!

Η δίκη κράτησε μέχρι το μεσημερινό διάλειμμα, διότι ο Δ. Κουφοντίνας και Χρ. Ξηρός δήλωσαν ότι μετά το διάλειμμα δεν θα ανέβουν στο δικαστήριο, ούτε θα δεχθούν να εκπροσωπηθούν από συνήγορο, σε ένδειξη συμπαράστασης στο δίκαιο αγώνα των φοιτητών.

■ 105η συνεδρίαση Παρασκευή, 23.6.06

ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΣΑΝΤΕΣ-ΒΕΛΟΥΤΣΟΥ

Για την υπόθεση αυτή δεν έχουν κατηγορηθεί/καταδικαστεί φυσικοί αυτούργοι, αλλά μόνο ο Α. Γιωτόπουλος ως ηθικός αυτούργος! Είναι ένα από τα μεγάλα νομικά παράδοξα αυτής της δίκης. Να καταδίκασται κάποιος ως ηθικός αυτούργος, χωρίς να υπάρχουν φυσικοί αυτούργοι, χωρίς δηλαδή να υπάρχουν πραγματικά περιστατικά στα οποία να θεμελιώνεται η ηθική αυτούργα. Ολόκληρη, βέβαια, η ιστορία της ηθικής αυτούργας του Γιωτόπουλου είναι νομικά (και πολιτικά) διάτρητη, αλλά η συγκεκριμένη περίπτωση είναι απ' αυτή την εισαγγελέα και στην υπόθεση από την εισαγγελέα και στην υπόθεση Σόντερς από τον πρόεδρο, αυτό για μένα σημαίνει ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν πάρει ήδη τις αποφάσεις τους και δεν κάνουν καν τον κόπο να τις κρύψουν. Εδώ κλείνει η παρένθεση.

Οσον αφορά τώρα τη λέξη «δολοφόνοι», θα σας πω εγώ ποιοι είναι δολοφόνοι. Βέβαια, στην Ελλάδα, με την εμπειρία τόσων δεκαετιών επεμβάσεων, με την εμπειρία της δικτατορίας, και πιο πριν ακόμα από τον εμφύλιο, με την κυπριακή τρομαγδία, μ' αυτά που έχουμε δει σ' όλα τα μέρη του κόσμου, τις επεμβάσεις των Αμερικάνων παραβιάζοντας την άνθρωπο μέντορα, μέχρι σήμερα, μέχρι το '83 οπωδήποτε, η αμερικανική στρατιωτική αποστολή της Ιερουσαλήμ, από την Ιερουσαλήμ είναι να είναι και δύναμη κατοχής στη χώρα μας, αιματοκύληση πάνω από μια φορά τη χώρα μας, βομβαρδίζοντας για πρώτη φορά στην ιστορία με βόμβες να πάλι το Γράμμιο και το Βίσι, αυτός ο στρατός, αυτή η JUSMAGG, αυτή η αποστολή. Μια αποστολή, ένας στρατός που ευθύνεται επίσης και για τη δικτατορία της Ελλήνων Μαργαρίτης της Ελλάδας. Δεν έπιπτε τα πλανακά στην Ελλάδα. Το γνωρίζω γιατί είναι διπλα στη Φλώρινα, όπου μεγάλωσα, 30 χιλιόμετρα απέχουν. Δεν είναι αυτό το πρόβλημά μου, το πρόβλημά μου είναι αλλα. Μπορεί ο κ. Τσάντες να είναι όντως από την Ικαρία. Δεν έπιπτε τα πλανακά στην Ελλήνων Μαργαρίτης της Ελλήνων Πολιτειών - αυτός ήταν το πλίσος στην Ελλήνων Μαργαρίτης - μετά κατέληξε να ονομάζεται JUSMAGG από τα ογκιλικά αρχικά. «Αποστολή της ΜΣΣΟΗ» είναι να βοηθεί τας ελληνικάς ενόπλους δυνάμεις εις την επίτευξη εσωτερικής ασφαλείας στην Ελλάδα. Αυτή είναι η αποστολή της, όπως την περιγράφει η ίδια η JUSMAGG στο ιδρυτικό της. Ο ιστορικός Μαργαρίτης αναφέρει ότι από το '48 που συγκροτήθηκε ως το τέλος του εμφύλιου πολέμου και με διαφορετικά καθήκοντα πολύ μετά απ' αυτόν, μέχρι σήμερα, μέχρι το '83 οπωδήποτε, η αμερικανική στρατιωτική αποστολή θα είχε πλήρη εποπτεία των ενεργειών και των επιλογών της ελληνικής στρατιωτικής ηγεσίας. Η εποπτεία αυτή άγγιζε τα όρια της πλήρους κηδεμονίας, χωρίς μαλιστα να χρειαστεί ειδικό νομικό πλαίσιο για τη δικαιολόγηση αυτής της κατάστασης. Αναφέρει εδώ ο ιστορικός ότι δε χρειάζονται θεωρητικοί νομικοί πλαίσιοι, ήταν τα πράγματα που απλά, λέει ότι οι όποιοι επενδύτες και κρηματοδότες θεωρούσαν νόμιμο και ηθικό να ελέγχουν την απόδοση των επενδύσεων τους και τη χρήση τους. Με άλλα λόγια απέδιδαν και αν τα έσοδα έφεραν κοντά στο επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Τόσο απλά.

Αυτή ήταν η JUSMAGG και ο αρχηγός τ

και είναι το ίδιο σαν να του λέει «ανθρωποκτονία από πρόθεση», που είναι ο ποινικός όρος. Θα περιμέναμε περισσότερη γενναιότητα από τον κ. Βερτέλη. Γιατί κάποιος επιλέγει τη λέξη «δολοφονία» και όχι τη λέξη «εκτέλεση»; Και οι δύο είναι πολιτικά φορτισμένες σ' αυτή την υπόθεση και η επιλογή της μιας ή της άλλης προδιδει πολιτική προδιάθεση αυτού που την επιλέγει. Η λέξη «θάνατος», που χρησιμοποιήσε σήμερα ο κ. Βερτέλης, ή «θανάτωση» ή και «ανθρωποκτονία», θα αποκάλυψε αυστηρή ουδετέρητη, όπως επιβάλλεται στο δικαστή (σύμφωνα με το δίκαιο).

Ακολούθησαν ο Νίκολας Τσάντες (στο ίδιο στυλ με την αδερφή του) και η Ελένη Βελούτου (κόρη του Ν. Βελούτου), που υποστήριξε ότι ο πατέρας της ήταν ένας απλός εργαζόμενος (αλήθεια, πώς πιάνει κανείς δουλειά ως οδηγός του επικεφαλής της αμερικανικής στρατιωτικής αποστολής στην Ελλάδα);

Στη συνέχεια κατέθεσε ο μάρτυρας Κραβάριτης, αυτόπτης στην εκτέλεση Σύντερης, που περιέγραψε τη σκηνή της εκτέλεσης, όπως την είδε, χωρίς να είναι σε θέση να αναγνωρίσει κανένα. Αλλάστε, οι δράστες που επέβαιναν σ' ένα κατοστάρι παπί φορούσαν και οι δύο κράνη.

Τέλος, διαβάστηκαν οι καταθέσεις της Μανιά. Οταν έφτασε, όμως, η ώρα να διαβαστούν και τα απομαγνητοφωνήμενα (ανεπίσημα) πρακτικά, προέκυψε και πάλι ένταση από την πλευρά του εκπροσώπου των αγγλοαμερικανικών συμφερόντων στη δίκη, ο οποίος επιστρατεύοντας ένα δικολαβίσμα -εντελώς αναντίοιχο προς την αναμφισβήτητη νομική του επάρκεια- ισχυρίστηκε ότι δε μπορούν να αναγνωστούν αυτά τα πρακτικά, γιατί είναι σαν να προσκομίσει και αυτός τις σημειώσεις του από τη δίκη και να ζητήσει να αναγνωστούν! Δηλαδή, τα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά, που ο ίδιος ο πρόεδρος του πρωτοβάθμιου δικαστήριου θεώρησε σκόπιμο να περιλάβει στο CD με την απόφαση της δίκης, που απομαγνητοφωνήθηκαν από τη μεγαλύτερη εταιρία που δραστηριοποιείται στο συγκεκριμένο χώρο, έχουν την δια ισχύ με τις σημειώσεις που κρατάει κάθε παράγοντας της δίκης! Πολύ φτηνό επιχείρημα, που γίνεται φτηνιάρικό όταν εκφέρεται από έναν καθηγητή της Νομικής όπως ο Ηλ. Αναγνωστόπουλος. Εν πάσῃ περιπτώσει, τα πρακτικά θεωρήθηκαν αναγνωστέα στο σύνολό τους και το μόνο που κατάφερε ο Ηλ. Αναγνωστόπουλος είναι να δεχτεί μερικούς ακόμη μύδρους από τον Χρ. Ξηρό.

Διάρκη Βαγιανού και Γιάννα Κούρτοβικ σχολίασαν εκτενέστατα τις καταθέσεις της Μανιά. Με ακρίβεια χειρουργού ανέταμαν κάθε φράση, κάθε λέξη, καταδεικνύοντας τις αντιφάσεις και τους παραλογισμούς μιας μάρτυρα εμφανώς στημένης, που επιστρατεύτηκε για να θεμελιώθει η κατηγορία της συμμετοχής στη 17Ν για την Αγγελική Σωτηροπούλου. Το πιο χαρακτηριστικό στοιχείο, πέρα από τις αντιφάσεις και τους παραλογισμούς, είναι η κατηγορηματική διαβεβαίωση της ίδιας της Μανιά στο πρωτόδικο, ότι ουδέποτε είδε στο πρόσωπο τη Σωτηροπούλου, ότι την είδε μόνο προφίλ και για το προφίλ η αναγνώριση είναι «φρίτι-φρίτι!» Το τι έγινε είναι φρανερό τοις πάσι: η Μανιά προσέφερθηκε να «βοηθήσει» και η Αντιτρομοκρατική εκείνη την περίοδο έκανε δεκτή κάθε «προσφορά». Δεν είναι τυχαίο ότι σε βάρος της Σωτηροπούλου κατέθεσαν δύο γυναίκες (Μανιά και Σαγγή), που και οι δύο ξεχελίζαν από μίσος. Και οι δύο υπήρξαν θηράματα της «αντιτρομοκρατίας», που τα χρησιμοποίησε για να πετύχει τους σκοπούς της. Η Σωτηροπούλου είναι η σύζυγος του Κουφοντίνα. Αυτό έπειτε πάση θυσία να ποινικοποιηθεί.

■ 106η συνεδρίαση

Δευτέρα, 26.6.06

ΛΗΣΤΕΙΑ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Δε μας τα είπε (και πάλι) καθόλου καλά ο μάρτυρας Νικόλακόπουλος, διευθυντής του σούπερ μάρκετ Μαρινόπουλος. Οχι μόνο έπεσε σε σωρεία αντιφάσεων, αλλά έδειχνε και πάλι ιδιαίτερα ταραγμένος, συμπεριφορά παράξενη για έναν άνθρωπο που έχει τολαιπωρθεί ιδιαίτερα από τους ληστές (σύμφωνα μ' αυτά που καταθέτει). Κατανοητές θα ήταν οι αντιφάσεις, όχι όμως και η ταραχή. Ή μήπως η ταραχή οφελεται στο γεγονός ότι προέβη σε «αναγνωρίσεις» και γνωρίζει πολύ καλά ότι οι αναγνωρίσεις είναι στημένες;

Ο Νικόλακόπουλος «αναγνώρισε» Σάρβια και Χριστόδουλο Ξηρό. Και μόνο η περιγραφή που δείχνει για το Χριστόδουλο είναι αρκετή για να κρίνουμε την... ποιότητα των αναγνωρίσεων: «Ψηλός, γεροδεμένος, με ζερακιανό πρόσωπο». Ας αφήσουμε το «γεροδεμένο», με το οποίο δεν περιγράφεις ένα χοντρό 130 κιλά. Εκείνο το «ζερακιανό», όμως, βγάζει μάτια. Ακόμα και σήμερα, που έχει αδυνατίσει, ουδείς μπορεί να χαρακτηρίσει ζερακιανό το Χριστόδουλο. Τον έχουν χαρακτηρίσει στρογγυλοπρόσωπο, παχυσύλιο, αφράτο, αλλά ζερακιανό ουδείς διανοίθηκε να τον χαρακτηρίσει. Κατέθεσε, ακόμη, ότι τον αναγνώρισε και από τη φωνή. Ομως, τη φωνή του Χριστόδουλου δεν την είχε ακούσει πουθενά και δεν ήταν σε θέση να πει ποιύ την είχε ακούσει!

«Αναγνώρισε» και το Σάρβια, ο οποίος -λέει- είχε πάει τις προηγούμενες μέρες στο γραφείο του προσποιούμενος τον πλαστεί χρυσαρικών. Ομως, τέτοιο περιστατικό δεν είχε αναφέρει ποτέ στην Αστυνομία, στις καταθέσεις που έδωσε μετά τη ληστεία. Γιατί δεν το έκανε. Γιατί δεν ήθελε να μπλέξει με την Αστυνομία! Εχει δώσει τέσσερις καταθέσεις εκείνη την περίοδο, μόνο η πρώτη απ' αυτές είναι λεπτομερέστατη (10 σελίδες) και κατά τα άλλα... δεν ήθελε να μπλέξει.

Το πιο σημαντικό είναι όλο. Ο ίδιος δηλώνει τότε (αμέσως μετά τη ληστεία) στην Αστυνομία ότι δε μπορεί να αναγνωρίσει τους δράστες, γιατί ήταν σκοτεινά. Οταν του τέθηκε το σχετικό ερώτημα από την υπεράσπιση, απάντησε ότι αυτό ίσχυε όταν τον πέτυχαν στο δρόμο και τον απήγαγαν οδηγώντας τον στο κατάστημα. Στο κατάστημα είχε φως και τους είδα καλά, απάντησε, νομίζοντας ότι αποστόμωσε την υπεράσπιση. Ελα, όμως, που δε θυμόταν και πετάει τη ληστεία! Γιατί δεν το έκανε; Γιατί δεν ήθελε να μπλέξει με την Αστυνομία! Εχει δώσει τέσσερις καταθέσεις εκείνη την περίοδο, μόνο η πρώτη απ' αυτές είναι λεπτομερέστατη (10 σελίδες) και κατά τα άλλα... δεν ήθελε να μπλέξει.

Το πιο σημαντικό είναι όλο. Ο ίδιος δηλώνει τότε (αμέσως μετά τη ληστεία) στην Αστυνομία ότι δε μπορεί να αναγνωρίσει τους δράστες, γιατί ήταν σκοτεινά. Οταν του τέθηκε το σχετικό ερώτημα από την υπεράσπιση, απάντησε ότι αυτό ίσχυε όταν τον πέτυχαν στο δρόμο και τον απήγαγαν οδηγώντας τον στο κατάστημα. Στο κατάστημα είχε φως και τους είδα καλά, απάντησε, νομίζοντας ότι αποστόμωσε την υπεράσπιση. Ελα, όμως, που δε θυμόταν και πετάει τη ληστεία! Γιατί δεν το έκανε; Γιατί δεν ήθελε να μπλέξει με την Αστυνομία! Εχει δώσει τέσσερις καταθέσεις εκείνη την περίοδο, μόνο η πρώτη απ' αυτές είναι λεπτομερέστατη (10 σελίδες) και κατά τα άλλα... δεν ήθελε να μπλέξει.

Η κατάθεση της Γούσκου διακόπηκε με απότομο τρόπο. Η ώρα είχε πάει τρεις, ο Χρ. Ξηρός είχε επισκεπτήριο (μια φορά την εβδομάδα έχει), ο ένας εκ των συνηγόρων του και ο ίδιος δεν είχαν υποβάλει ερωτήσεις και ζήτησε διακοπή. Πλην, όμως, η μάρτυρας δεν δεχόταν με τίποτα να έρθει άλλη μέρα και έλεγε στο δικαστήριο: «Έχω δύσπονια και δε μπορώ να έλθω άλλη μέρα. Θα σας φέρω χαρτί από το νοσοκομείο και δε θα έλθω. Διαβάστε την πρώτη μου κατάθεση». Ο Χριστόδουλος αποχωρήσεις νευριασμένος και η συνεδρίαση αναγκαστικά διακόπηκε.

η πρωτόδικη απόφαση! Άλλα περιστατικά, άλλοι δράστες, άλλος ρόλος ενός εκάστου!! Και να πεις ότι η απόφαση άντλησε περιστοπικά από τις προανακριτικές ομολογίες... Η μόνη αναφορά που υπάρχει σ' αυτές είναι του Χρ. Ξηρού, χωρίς καμιά περιγραφή! Δηλαδή, ούτε οι κατασκευασμένες προανακριτικές οπολογίες δεν προσφέρουν υλικό για την ανάπλαση των προηγματικών περιστατικών!!! Και όμως, κάποιοι από τους κατηγορούμενους «έφαγαν» ισοβίτη τη ληστεία!

ΛΗΣΤΕΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Η μάρτυρας Γούσκου είναι μια αικόνη περίπτωση φαντασιόπληκτου μάρτυρα, που της επιβλήθηκε η εικόνα ενός από τους κατηγορούμενους και έσπευσε κι αυτή να αναζητήσει τα λίγα λεπτά δημοσιότητας που διέθεταν οι αρκετοί από την αναγνωρίσεις της Εργασίας Περιστέρη.

Ο Α. Κωνσταντάκης σχολίασε ότι η μάρτυρας αυτή είναι η τυπική εκένη περίπτωση μάρτυρα, που περιγράφεται από τους εγκληματολόγους, αλλά που καλύτερα περιγράφεται από τη γνωστή φράση του Αντί Γουόρχολ: Ανθρωπος που αναζητά τα 15 λεπτά δημοσιότητας που του άντεκουν.

Ο Ν. Ντεβές, τότε υποδιευθυντής του καταστήματος της Τράπεζας Εργασίας στο Περιστέρη, περιέγραψε με λεπτομέρειες τη ληστεία και τα άτομα με τα οποία ο ίδιος ήρθε σε επαφή. Υπήρξε λεπτομερής στις περιγραφές του, αλλά και αιλόνητος σε μια θέση που πήρε έξαρχης: Δεν αναγνώρισαν κανέναν από τους κατηγορούμενους. Κάποιοι στηγάγησαν τη ληστεία και τα άτομα με τα

Σφαγή και στις πανελλαδικές του 2006

Και φέτος η καρμανιόλα των πανελλήνων εξετάσεων αποκεφάλισε το 41,7% των παιδιών. Συνολικά 38.982 υποψήφιοι, που εξετάστηκαν με το σύστημα των πανελλήνων εξετάσεων, βαθμολογήθηκαν κάτω του 10 σε σύνολο 93.423 εξετασθέντων. Δηλαδή από τους 93.423 μόνο οι 54.434 έχουν δικαίωμα να υποβάλουν μεθαύριο μηχανογραφικό για την επιλογή τους από τα AEI-TEI και το 41,7%, που δε συγκέντρωσε τη βάση του 10 καλείται από τώρα να πάρει την άγουστα ή για την αγορά εργασίας ή για τα διάφορα «κολέγια» (τα οποία δηλώνουν ότι έχουν ήδη αύξηση στις εγγραφές) ή για το εξωτερικό (όσοι φυσικά από αυτούς έχουν την οικονομική δυνατότητα) ή και να ξαναπροσπαθήσει του χρόνου να εισαχθεί, αφού προηγουμένως περάσει από τα μαγιά των φροντιστηρίων.

Με βάση τα περσινά δεδομένα (όπου 67.475 εισήχθησαν στα AEI-TEI με την κατηγορία του 90%, δηλαδή με το σύστημα των πανελλήνων εξετάσεων και άρα θεωρούμε ότι 67.475 ήταν οι αντίστοιχες θέσεις των ιδρυμάτων) και το φετινό νούμερο των 54.441 υποψηφίων, που έχει δικαίωμα πρόσβασης στα τριτοβάθμια ιδρύματα αφού έγραψε πάνω από 10 (και κάνοντας την υπόθεση ότι θα εισαχθούν άλλοι), μπορούμε να υπολογίσουμε τον αριθμό των θέσεων που θα θαθούν στα AEI-TEI.

13.034 τουλάχιστον θέσεις θα χαθούν λοιπόν φέτος από τα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (67.475-54.441=13.034) ή αλλιώς ποσοστό 19,32%.

Γνωρίζουμε όμως ότι περίπου 8.000 είναι κάθε χρόνο οι επιτυχόντες στα AEI-TEI με την κατηγορία του 10%, δηλαδή αυτοί που επιτυχάνουν με βάση τη βαθμολογία τους από προηγούμενη συμμετοχή τους στις πανελλαδικές, με απλή έκ νέου υποβολή του μηχανογραφικού. Το μέτρο αυτό έρχεται να διευκολύνει το σύστημα και να εμφανίσει λιγότερο καταστροφικές τις συνέπειες από την εφαρμογή της ρύθμισης για τη βαθμολογικό πλαισίο της βάσης του 10. Εάν δεν ίσχει το μέτρο του 10% τότε θα είχαμε χαμένες ακόμη 8.000 θέσεις τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Θα είχαμε δηλαδή συνολικά 21.034 χαμένες θέσεις ή ποσοστό 27,86%.

Ειδικά φέτος έγραψε κάτω από τη βάση το 42,94% των υποψηφίων της θεωρητικής κατεύθυνσης, το 13,61% της θετικής, το 21,93% της Τεχνολογικής 1 και το 47,68% της Τεχνολογικής 2. Ετσι πολλά περιφερειακά κυρίως TEI θα αναγκαστούν σε συγχώνευση, όπως δήλωσε ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Καραμάνος και όπως γίνεται εμφράνες και από τις ρυθμίσεις που προβλέπει το πολυσυζητημέ-

νο νομοσχέδιο Γιαννάκου (Κεφάλαια Ε' και ΣΤ'). Παρά, λοιπόν, τις αρχικές τυμπανοκρουσίες για αύξηση των θέσεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση -αύξηση που καταγγέλθηκε, δικαίως, ως πλασματική αφού από φέτος προβλέπεται ανώτατος αριθμός εισακτέων, που σημαίνει ότι πολλές από τις προβλέπομενες θέσεις μένουν κενές αν οι υποψηφίοι δε συγκεντρώσουν τη βάση του 10 και που προέκυψε κατόπιν μεγάλου μαγειρέματος, αφού αυξήθηκαν οι θέσεις στα TEI της Κωλοπετνίσας και κόπηκαν από τις βαρβάτες σχολές υψηλής ζήτησης- δεκάδες χιλιάδες και πάλι παιδιά θα μείνουν εκτός νυμφώνος.

Συνεπώς το υπουργείο Παιδείας δεν έχει κανένα λόγο να πανηγυρίζει ακόμη και για το ρετουσάρισμα που έκανε στο προηγούμενο εξεταστικό σύστημα. Τα μεγάλα ποσοστά αποτυχίας δεν αφήνουν κανένα περιθώριο στη δημιογγική εξαγγελία ότι δήθεν η καθιέρωση του βαθμολογικού πλαισίου θα καταστήσει το επίπεδο των εισακτέων περισσότερο πιο ισοτικό. Απλώς τα φροντιστήρια το σύμπτησαν περισσότερη πελατεία, διδάσκοντας συνταγές επιτυχίας.

Για μας, λοιπόν, αυτό είναι

ΤΟ ΘΕΜΑ. Τι φταίει δηλαδή και σχεδόν τα μισά παιδιά γράφουν σταθερά κάτω από τη βάση. Και αν οι εξετάσεις τελικά μπορούν να κρίνουν την αξιοσύνη των μαθητών να σπουδάσουν τελικά σε κάποια σχολή των AEI-TEI.

Πίσω από την «αποτυχία» στις εξετάσεις κρύβεται ολικήτο το σάπιο εκπαιδευτικό σύστημα, που δεν κατορθώνει να αναπτύξει το μορφωτικό επίπεδο των παιδιών, που δεν τα βοηθά να ολοκληρώσουν σαν προσωπικότητες με κριτική σκέψη, που τους προσφέρει ψήφηματα γνώσης και αυτά αποσπασματικά και σε ρυθμό παπαγαλίας, που δεν τα συγκινεί και λειτουργεί αποτρεπτικά για το σχολείο, τη μόρφωση, το διάβασμα. Πίσω από την «αποτυχία» κρύβεται το σύστημα των «διαβαθμισμένων θεμάτων» και οι παγίδες του, που μπορούν να οδηγήσουν και «καλούς» μαθητές να μείνουν «με το στυλό στο χέρι», ειδικά όταν έχουν τη φροντερώση του βαθμολογικού πλαισίου θα καταστήσει το επίπεδο των εισακτέων και λειτουργούν κάτω από φοβερό άγχος και ένταση. Κρύβεται δηλαδή ο βαθμός δυσκολίας/ευκολίας των θεμάτων, που λειτουργεί σαν στρόφιγγα στα χέρια της Επιτροπής Εξετάσεων

και του υπουργείου Παιδείας ώστε να ρυθμίζεται η ροή των εισακτέων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, σύμφωνα με τους καθορισμένους στόχους. Πάρμπολλα είναι εξάλλου τα παραδείγματα των παιδιών (και αυτό το γνωρίζει κανείς και από τον οικογενειακό και κοινωνικό του περίγυρο) που είναι απέτυχαν στις πανελλήνιες εξετάσεις και τελικά σπουδάσαν σε κάποιο Πανεπιστήμιο του εξωτερικού, ενώ στη συνέχεια πέτυχαν και επαγγελματικά ή των παιδιών που έγραψαν τη βάση σε κάποιο μάθημα το οποίο ήταν το «δυνατό τους σημείο» και στη συνέχεια αρίστευσαν στη σχολή που πέρασαν ή των παιδιών που αρίστευσαν σε όλη τη διάρκεια του σχολείου και τελικά απέτυχαν να εισαχθούν στο Πανεπιστήμιο ή των παιδιών που αρίστευσαν στο σχολείο και το Πανεπιστήμιο και τελικά απέτυχαν σε κάποιο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Τι θέλουμε να πούμε με αυτό; Οτι οι εξετάσεις δε μετρούν απολύτως τίποτε πλην της αντοχής στην αγωνία, ενώ προετοιμάζουν τα παιδιά για τη ζωή στον καπιταλισμό, όπου ισχύει ο σκληρός κανόνας της επιλογής.

Γιούλα Γκεσούλη

Νέα Οδηγία ΕΕ για αναγνώριση των ΚΕΣ

Μπορεί οι εθνικές πολιτικές μέσω «εκπαίδευσης» σε όλες χώρες μέλη (όπως τα γνωστά σε μας Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών). Βλέπετε τα ιμπεριαλιστικά αυτά κράτη ανησυχούν μη χάσουν την πελατεία τους σε κερδοφόρες «αγορές» όπως π.χ. η Ελλάδα, γι' αυτό και πιέζουν με όλα τα μέσα.

Και ενώ εκκρεμεί η παραπομπή της Ελλάδας στο Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την Οδηγία 89/48 (η απόφαση αναμένεται καταδικαστική) για τη μη αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων που απορρέουν από πανεπιστήμια με έδρα χώρα μελών της ΕΕ, τα οποία διαθέτουν παραρτήματα στην Ελλάδα (τα γνωστά μας ΚΕΣ), εξεδόθη νέα Οδηγία, η υπ' αριθμ. 2005/36.

Σύμφωνα με αυτή (άρθρο 50, παράγραφος 3), το κράτος μέλος στο οποίο εδρεύει εκπαιδευτικό διρύμα από άλλη χώρα της ΕΕ (ειδικά αυτών που σέρνονταν πίσω από το άρμα των ισχυρών, όπως καλή ώρα η Ελλάδα) μέσω κανόνων που υιοθετεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού και Εσωτερικής Αγοράς. Άλλωστε, όταν η Παιδεία εμπορεύεται με είδος δικαιώματος από την Επιτροπή Ανταγωνισμού και Εσωτερικής Αγοράς, θα αναγνωρίζεται στην ΕΕ την αναγνώριση των ΚΕΣ μέσω της επιτροπής αποδεικνύεται το λόγο μας της οχαβάς.

Νέα, λοιπόν, Οδηγία φάνηκε στον ορίζοντα για την αναγνώριση των πτυχιών που χρηγούν πανεπιστήμια χωρών μελών (ίδιως της Βρετανίας και Γαλλίας), που έχουν συνάψει συμφωνίες δικαιόχρησης με δο-

τίλου σπουδών, τότε το κράτος-ανάδοχος δε μπορεί να βάλει κανένα εμπόδιο στην άσκηση του επαγγελματού του κατόχου αυτών των τίτλων. Ήχουν, λοιπόν, γελοίες οι αναφορές της υπουργού Παιδείας ότι σκοπός της κυβέρνησης είναι να μπουν κανόνες λειτουργίας των ΚΕΣ μέσω της αναθεώρησης του άρθρου 16 του συντάγματος.

Οι ευρωπαίοι καπιταλιστές και τα «πτανεπιστήμια τους», φροντίζουν να δέσουν με κάθε τρόπο το γάιδαρο τους και δεν τους αρκούν διαδικασίες νομικής κατοχύρωσης των ιδιωτικών πανεπιστημάτων (όπως έδω η αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος), οι οποίες μπορεί να αποδειχθούν και απελέσφορες, κάτω απ' την πίεση του φοιτητικού και λαϊκού κινήματος.

Γ' αυτό διαλέγουν και το δράμο της επιβολής κανόνων (Οδηγιών) και μέσω της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Και φυσικά στο εγγύς μέλλον θα είναι πια γεγονός και η υπερίσχυση του κοινοτικού δικαίου έναντι κάθε εθνικού, του συντάγματος συμπεριλαμβανομένου. Αμφιβάλλει κανείς γ' αυτό;

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Η πορεία της Ιστορίας και η εξέλιξη των (αιδών και μη) ειδών - από τον ραβίνο στον Δαρβίνο και από την απόλεμη μητριαρχία στην εμπόλεμη πατριαρχίδια - εμφανίζουν ως μοντόνα επαναλαμβανόμενη συνέπεια το κτίσμα του νέου πάνω στο παλιό. Του παλαιονέου πάνω στο νεοπαλαιό, για να είμαστε ακριβείς. Για να εννοήσουμε την ανοησία, αρκεί μια ματιά παντού, δεν θα κάτσουμε τώρ

Για τα λεφτά τα κάνουν όλα...

✓ Το Μουντιάλ της Γερμανίας έχει φτάσει στην φάση των «8», το ενδιαφέρον των φιλάθλων κορυφώνεται, αφενός γιατί οι αγώνες είναι πλέον νοκ-άουτ και αφετέρου γιατί πλησιάζουμε στην ώρα της κρίσης, όμως σήμερα στη στήλη θα ασχοληθούμε καταρχάς με το στίβο και την εξέλιξη στο θέμα των Κεντέρη - Θάνου και στη συνέχεια με ποδόσφαιρο.

Μετά από διαπραγματεύσεις ανάμεσα στην IAAF και την υπεράσπιση των δυο αθλητών, βρέθηκε η χρυσή τομή. Κεντέρης και Θάνου παραδέχτηκαν ότι υπέπεσαν σε παραβάσεις του κανονισμού περί ντόπινγκ (τρεις χαμένους ελέγχους και άρνηση χορήγησης δείγματος ούρων και αίματος πριν τους Ολυμπιακούς αγώνες της Αθήνας) και η IAAF απέσυρε την έφεση στην απόφαση του ΣΕΓΑΣ με την οποία αθωάθηκαν. Εκτός από το συμβιβασμό, οι δυο πλευρές συμφώνησαν και να μην δημοσιεύσουν στοιχεία που θα μπορούσαν να τις εκθέσουν. Οπως τα μελή της Μαφίας, οι δυο πλευρές συμφώνησαν να τηρήσουν μια ιδιότυπη «κομερτά», προκειμένου να μη συνεχιστεί μια ιστορία από την οποία θα έβγαιναν όλοι χαμένοι. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε λεπτομέρειες από τη συμφωνία, η οποία προέξνησε μεγάλη έκπληξη σε όσους ασχολούνται με το στίβο, όμως είναι κάτι περισσότερο από βέβαιο ότι πίσω από αυτή κρύβονται μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Μόνο τυχαίο δεν είναι ότι η συμφωνία, εκτός από το σκέλος που αφορά την υπόθεση ντόπινγκ πριν την Ολυμπιάδα, περιλαμβάνει και όρο σύμφωνα με τον οποίο Κεντέρης και Θάνου απαλλάσσονται από οποιαδήποτε κατηγορία σχετικά με την υπόθεση της Balco (αμερικανική εταιρία που κατηγορείται για κατασκευή και εμπορία σκευασμάτων ντόπινγκ), συνεργάτης της οποίας, σύμφωνα με δημοσιεύματα, ήταν ο πρώην προπονητής των δυο αθλητών Χρήστος Τζέκος.

Τα δημοσιεύματα των ελληνικών εφημερίδων μιλούν για συμβιβασμό, πύρρεια ισοπαλία, υπαναχώρηση της IAAF, ηθική δικαίωση των Κεντέρη - Θάνου και όλα τέτοια περίφημα, προκειμένου να καλύψουν την ουσία της συμφωνίας. Αν φέρουμε στη μνήμη μας τα δημοσιεύματα του Τύπου την περίοδο που ξέσπασε το σκάνδαλο, θα θυμηθούμε ότι οι «αναλύσεις» των συναδέλφων μου ανέφεραν κίνδυνο για διετή αποκλεισμό των αθλητών, αν αποδεικνύόταν η ενοχή τους. Από τότε έχουν περάσει 22 μήνες και με βάση τη συμφωνία που επι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τεύχθηκε θα μείνουν εκτός δράσης

για 2,5 χρόνια, αφού μπορούν να επανέλθουν στην αγωνιστική δράση στις αρχές του 2007.

Ας προσπαθήσουμε όμως να σχολιάσουμε την εξέλιξη στο θέμα, με βάση τα όσα αναφέρονται στα δημοσιεύματα των εφημερίδων που πανηγυρίζουν για «δικαίωση» των Κεντέρη - Θάνου. Από τα δημοσιεύματα αυτά προκύπτει ότι η IAAF θεωρούσε την ενοχή τους δεδομένη, αλλά δε μπορούσε να βρει αδιάσειστα στοιχεία για να τη στηρίξει (σε αυτό σημαντικό ρόλο έχει η απόφαση του ΣΕΓΑΣ και τον ελληνικό στίβο). Πιθανόν η υπόθεση να έχει και άλλες πτυχές που να δημιουργούσαν εντυπώσεις σε βάρος του συστήματος και γ' αυτό να μην ήθελαν από την IAAF να δοθεί συνέχεια. Παρακολουθώντας το κεντρικό δελτίο ειδήσεων του ANT1, την περασμένη Τρίτη, το οποίο φιλοξενούσε δηλώσεις αθλητών και παραγόντων του ελληνικού στίβου, κάποιος από τους ειδήμουνες που πανηγυρίζει την ηθική δικαίωση των Κεντέρη - Θάνου δήλωσε ότι αν κάποια στιγμή ο Κώστας αποφασίσει να μιλήσει για τις πιέσεις που δέχτηκε προκειμένου να μην κατέβει στους αγώνες (εννοούσε στην Ολυμπιάδα), πολλοί δεν θα μπορούν να κυκλοφορήσουν στο δρόμο. Το μήνυμα σαφέστατο. Κάποιοι και στην Ελλάδα πίεζαν το Κεντέρη να μην αγωνιστεί και όταν αυτός δεν ενέδωσε στις απαιτήσεις τους έστησαν την υπόθεση για να τον εκδικηθούν. Πίσω από αυτή τη δηλωση ίσως και να βρίσκονται οι λόγοι που ο ΣΕΓΑΣ προσπάθησε με κάθε τρόπο αρχικά να συγκαλύψει την υπόθεση, ώστε να αποφύγουν οι αθλητές την τιμωρία και στη συνέχεια, όπως αποδεικνύεται από τις εξελίξεις, προσπάθησε με κάθε δυνατό μέσο να βοηθήσει στο κλείσιμο της συμφωνίας ανάμεσα στις δυο πλευρές.

Τι κέρδισαν όμως οι Κεντέρης και Θάνου; Πολύ απλά, από τη στιγμή που δεν υπάρχει καταδικαστική απόφαση εναντίον τους και με δεδομένη την προπαγάνδα των ελληνικών ΜΜΕ για «δικαίωσή» τους, το πιθανότερο είναι να διατηρήσουν τα προνόμια που τους έχει δώσει το κράτος, να συνεχιστεί η αργυρούσθια τους στο στρατό και να συνεχίσουν να αποτελούν πρότυπα για την ελληνική νεολαία (η οποία θα τους θεωρεί και ήρωες που τα έβαλαν με το διεθνές κατεστημένο). Ας μην ξεχνάμε όλωστε ότι στον επαγγελματικό αθλητισμό δεν απαγορεύεται στους αθλητές να ντοπάρονται, απαγορεύε-

ρούμε να δώσουμε είναι ότι η IAAF επιδίωξε και πέτυχε την ομολογία τους, ότι παραβίασαν τον κανονισμό περί ντόπινγκ, τους κράτησε εκτός αγώνων περισσότερο από το προβλεπόμενο διάστημα και συνεπώς δεν είχε πρόβλημα να κάνει τη χάρη και να μην επιδιώξει και μια καταδικαστική απόφαση, που θα δημιουργούσε προβλήματα στις σχέσεις της με το ΣΕΓΑΣ και τον ελληνικό στίβο. Πιθανόν η υπόθεση να έχει και άλλες πτυχές που να δημιουργούσαν εντυπώσεις σε βάρος του συστήματος και γ' αυτό να μην ήθελαν από την IAAF να δοθεί συνέχεια. Παρακολουθώντας το κεντρικό δελτίο ειδήσεων του ΑΝΤ1, την περασμένη Τρίτη, το οποίο φιλοξενούσε δηλώσεις αθλητών και παραγόντων του ελληνικού στίβου, κάποιος από τους ειδήμουνες που πανηγυρίζει την ηθική δικαίωση των Κεντέρη - Θάνου δήλωσε ότι αν κάποια στιγμή ο Κώστας αποφασίσει να μιλήσει για τις πιέσεις που δέχτηκε προκειμένου να μην κατέβει στους αγώνες (εννοούσε στην Ολυμπιάδα), πολλοί δεν θα μπορούν να κυκλοφορήσουν στο δρόμο. Το μήνυμα σαφέστατο. Κάποιοι και στην Ελλάδα πίεζαν το Κεντέρη να μην αγωνιστεί και όταν αυτός δεν ενέδωσε στις απαιτήσεις τους έστησαν την υπόθεση για να τον εκδικηθούν. Πίσω από αυτή τη δηλωση ίσως και να βρίσκονται οι λόγοι που ο ΣΕΓΑΣ προσπάθησε με κάθε τρόπο αρχικά να συγκαλύψει την υπόθεση, ώστε να αποφύγουν οι αθλητές την τιμωρία και στη συνέχεια, όπως αποδεικνύεται από τις εξελίξεις, προσπάθησε με κάθε δυνατό μέσο να βοηθήσει στο κλείσιμο της συμφωνίας ανάμεσα στις δυο πλευρές.

Κος Πάπιας

Το πιο βαρετό κινηματογραφικό καλοκαίρι των τελευταίων χρόνων συνεχίζεται. Ετσι, αν εξαιρέσει κανείς τα αφερόματα που γίνονται σε μεγάλους δημιουργούς του παρελθόντος (Μπουνιούελ, Κουροσάβα, Αντονιόνι κ.λπ.), οι ταινίες που βγαίνουν σε πρώτη προβολή είναι στη συντριπτική τους πλειοψηφία εντελώς αδιάφορες.

Αυτή λοιπόν την εβδομάδα ο ροκ μουσικός **Ρομπ Ζόμπι** σκηνοθετεί το σίκουελ της πρώτης του ταινίας «**Το σπίτι με τα χιλιά πτώματα**», ταινία καταδίωξης με άρθρον βία και αίμα για τους φαν του ειδούς. Ακολούθως, ο Αντόνιο Μπαντέρας υποδύεται ένα δάσκαλο χορού με κοινωνικές ευαισθησίες στην ταινία «**Νιώσε το ρυθμό**» σε σκηνοθεσία της **Λίλ Φραϊντλάντερ**.

Το «**Έρωτας στη τύχη**» είναι μια κλασική χολιγουντιανή κομεντί του **Ντόναλντ Πέτρι**, με θέμα μια τυχερή νεαρή και έναν

άτυχο νεαρό, που όταν γνωρίζονται ανταλλάσσουν τύχες και συναισθήματα!

Η μόνη ταινία της εβδομάδας που διεκδικεί καλλιτεχνικές περιγραμμένες είναι οι «**Ένεα Ζωές**» του **Ροδρίγο Γκαρσία**, γιού του γνωστού συγγραφέα Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες. Πρόκειται για δεκάλεπτα ή δωδεκάλεπτα μονοπλάνα από τη ζωή εννέα γυναικών. Στόχος του σκηνοθέτη ήταν να δείξει μέσα από ενδεικτικά αποστάσματα της ζωής των ηρωαντικών του γνωστών συγγραφέων.

Ιδων του τις στιγμές (αδιέξοδα, αγωνίες, σχέσεις) που καθορίσαν την ύπαρξή τους. Το εγχείρημα ήταν διαίτερα δύσκολο, γιατί είναι σχεδόν αδύνατο να δώσεις μέσα σε δέκα λεπτά, όσες αφορέσεις κι αν κάνεις, μια πειστική εικόνα (για πορτραίτο δεν γίνεται λόγος) των χαρακτήρων που διαπραγματεύεσαι. Ετσι, παρά το φιλόδοξο καστ (Γκλέν Κλόουζ, Χόλι Χάντερ, Σίσι Σπέισεκ κ.λπ.), ο θεατής παρακολουθεί σε υπνώσει τα θραύσματα από τη ζωή εννέα γυναικών που του είναι εντελώς αδιάφορες. Συμπέρασμα; Για να είσαι καλός σκηνοθέτης δεν αρκεί ο μπαμπάς σου να λέγεται Γκ. Γκ. Μάρκες.

Ελένη Σταματίου

The world won't listen (The Smiths)

Το έγκλημα και το λάθος (περί καταλήψεων)

Δέκα χρόνια (από τα δοκιμαστικά φύλλα της) ΚΟΝΤΡΑΣ

◆ Αντί να τους ρίξουμε στο καναβάτσο τους φερόμαστε ιπποτικά;

◆ Μάρτυρας (επί τιμίου ξύλου) η αστυνόμος Βεργή (Αρον-άρον)...

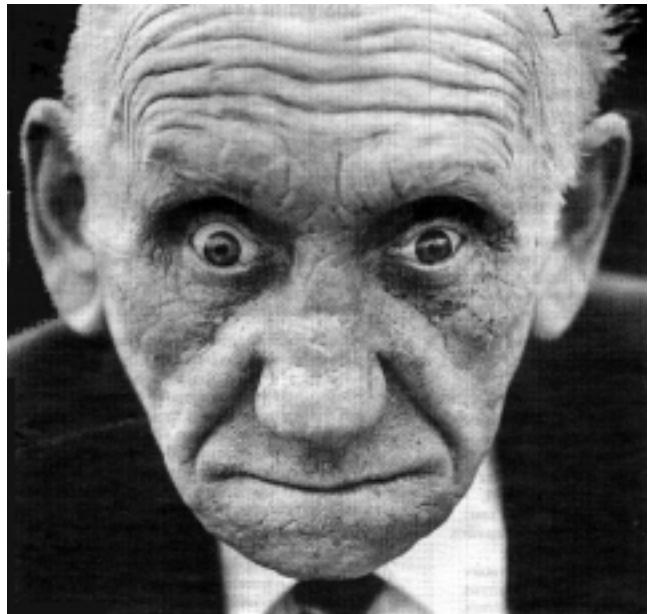
◆ Διακηρυγμένο αντισταλινικό το ΣΕΚ. Όμως έχει κι αυτό τον Στάλιν του, τον Στάλιν Περέζ (από την Βενεζουέλα) στον μαρχιζό του...

◆ Επιτέλους συνέβη! Τώρα και στην Ipernomarhia Αθήνας-Πειραιά Unidad Popular με επικεφαλής, ξέρετε ποιον... (ήδη έχει ζεκινήσει εκστρατεία θητικής συμπαράστασης...)!

◆ «Τάδωσε όλα στην ΑΔΕΔΥ ο Αλογοσκούφης» ΑΥΡΙΑΝΗ, 27/06/06. (Δηλαδή, τί της είπε; Πάρτα όλα, μωρή άρωρωστη!).

◆ Κυκλοφορεί η φήμη ότι θα «συμβεί» ποδοσφαιρική συνάντηση ΚΟΝΤΡΑΣ (όσοι αντέχοντες/ουσες προσέλθετε...)...

◆ Σύγχρονος αντικαπιταλισμός στο ΜΕΞΙΚΟ είναι «κοι... Ζαπατίστας που «ψάχνουν» το επαναστατικό υπόκειμενο» (και θα το ψάχνουν εσαιεί). Ετσι μας τηλεφορεί το ΠΡΙΝ (συνέντευξη της Άννα

Να δεις τι σου 'χω για μετά...

Εστέρ Σεσένια, υπεύθυνης του περιοδικού Τσιάπτας), 25/06/06. Καλή τύχη στο ψάχνομε αμφοτέρων...

◆ «Καταδικασμένο στη συνείδηση των φοιτητών και του λαού είναι ήδη το προσχέδιο νόμου για τα ΑΕΙ» ΠΡΙΝ, 25/06/06. Ο εκ του Περισσού προερχόμενος περισσεύει (κατά το «ιδιωτεύει») σταθερά...

◆ Οτιδήποτε έχει χρονικό

ορίζοντα πέραν των δύο εβδομάδων το υπονομεύουν με επιμέλεια...

◆ «Διότι αυτό που φοβούνται είναι ότι αφού τους ξεπέρναε ένα κίνημα βγαίνουν νέα καθήκοντα στα οποία η πολιτική τους αντιτίθεται, που σημαίνει ότι σε παραπεμένο αγώνα θα αναδυθούν καινούργιες δυνάμεις. Εχουν λοιπόν το φόβο ότι στηρίζονταις κίνημα αυτοκαταργού-

νται ως αριστερά του συστήματος και ξεμπερδεύει ο ρόλος τους. Και (μετά) τί κάνουν;

◆ «Τέρμα πια στις μολακίες, εμπρός για μπάνια και ηλιοθεραπείες». Σύνθημα πικρό και ειρωνικό, που ακούστηκε την Τετάρτη το βράδυ στο αμφιθέατρο ΜΑΧ στο Πολυτεχνείο, όπου συνεδρίασε το συντονιστικό των καταλήψεων.

◆ «Οσοι σύντροφοι δεν οιθεροβατούν, βλέπουν καθαρά ότι το ΝΑΡ βρίσκεται σε τόσο βαθιά κρίση που απειλεί και την ίδια την ύπαρξή του» (προσυνεδριακός διάλογος, ΠΡΙΝ, 18/06/06). Τίτλος του όρθρου: «Ανόγκη φυσιογνωμικής αποσαφήνισης» ή τίναι το ΝΑΡ (κατά το «τιν' η πατριδά μας...»).

◆ «ΟΛΟΙ ΕΞΩ!» στο συνδικάτο Οικοδόμων Αθήνας. Πως λέμε: «Κάτω ρε, όλοι κάτω, ρε!».

◆ «Ο σώζων εαυτόν σωθείτω», ή γαία πυρί μιχθείτω ή ares moi le deluge [περί υπερασπιστών, υπασπιστών και άλλων φαινομένων και (φαινομενικών) μηνυμάτων αντίστασης...].

Βασιλης

◆ Η ζωή είναι ελευθερία, επιλογή, κίνηση. Είναι μια πρόκληση να βρούμε τα δριά μας στη συνάντηση με τους άλλους. Τα ναρκωτικά είναι ερμητικά σύνορα, εγκλωβισμός, απαξία, περιθώριο, ακινησία, μοναξιά. 26 Ιουνίου: Παγκόσμια Ημέρα κατά των Ναρκωτικών. Γιατί η ζωή δεν θέλει εξαρτήσεις. Πρόσκληση στη ζωή... (Υπουργείο Δημόσιας Τάξης)

Αγαπητέ αναγνώστη. Αναγκαστήκαμε να αντιγράψουμε όλο το κείμενο, γιατί το κείμενο μας ανάγκασε. Τέτοια βαθιά φιλοσοφία ούτε ο Πλάτωνας. Τέτοια διαλεκτική σκέψη ούτε ο Hegel. (Καταλαβαίνετε ότι είμαστε αναγκασμένοι να περιορίζόμαστε σε νόμιμα αναγνωρισμένους διανοητές και φιλόσοφους). Τέτοια τάση προς την αναζήτηση της ελευθερίας ούτε ο Ρήγας Φεραίος. Τέτοια ροπή προς τον πλησίον ούτε ο Απόστολος Παύλος. Τέτοια μαζεμένη παπάρια ούτε ο Πολύδωρας. Λέτε να 'ναι δικό του το αριστούργημα; Το τι γέλιο θα κάνωνε ο μπάτσοι δε λέγεται.

◆ Το Ταμιευτήριο στο χρηματιστήριο. Βάζουμε «ασπίδων για το Δημόσιο Χαρακτήρα του Τ.Τ. (Σύλλογος Εργαζομένων Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου)

Αμ δεν είναι μόνο ο Πολύδωρας που σπάει καρύδια. Μα -θα πείτε- την παπάρια ανακαλύψατε; Μια χαρά τα λέει. Ρεφορμιστικά αλλά καλά. Προσπαθεί να πειρφουρήσει το Δημόσιο Χαρακτήρα του Τ.Τ. Κρατηθείτε, προσδεθείτε, απογειωνόμαστε. Αυτό το ενημερωτικό φυλλαδιάκι, με αφορμή την είσοδο στο χρηματιστήριο του Τ.Τ., που έβγαλε ο σύλλογος των εργαζομένων σ' αυτό, μοιράζονταν στα ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ από... ιδιωτική εταιρία προώθησης προϊόντων. Για τον δημόσιο... χαρακτήρα του Ταμιευτηρίου την ενημέρωση του κοινού την κάνουν οι ιδιωτικές εταιρίες που το ανταγωνίζονται. Τόσο απλά είναι τα πράγματα στον καπιταλισμό. Το μόνο που χρειάζεται να μάθει το συνδικαλιστικό κίνημα είναι να λειτουργεί μέσα στα πλαίσιά του. Να είναι σύγχρονο δηλαδή. Διαβάστε ένα μικρό απόσπασμα από το φυλλάδιο του συλλόγου εργαζομένων: «Σήμερα, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο σχεδιάζει προσεχτικά το σύγχρονο πρόσωπό του, διαφυλάσσοντας πάντα τις αξίες και την κληρονομιά του. Συνεχίζει να προστατεύει τον πολίτη από το τραπεζικό κατεστημένο προσφέροντας υψηλότερες αποδόσεις στις καταθέσεις του, φτηνότερες τραπεζικές υπηρεσίες, εξυπηρέτηση σε όλη την επικράτεια -ακόμα κι εκεί που οι εμπορικές τράπεζες δεν θέλουν ή δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν- και ενισχύει τον τραπεζικό ανταγωνισμό προς όφελός του καταναλωτή». Σε ποιο σημείο της στρατόσφαιρας βρίσκοσταστε ακριβώς; Ποιος Πολύδωρας!!!

◆ Οι φοιτητές αγωνίζονται. Είμαστε μαζί τους! Παναττική Ζωρή στάση εργασίας - Ολοι στο Συλλαλητήριο (ΓΣΕΕ)

Η άλλη πλευρά του σύγχρονου, υπεύθυνου, εποικοδομητικού, συνδικαλιστικού κινήματος. Η... αγωνιστική. Ενα τέτοιο κίνημα, διεκδικητικό για μια τόσο σοβαρή υπόθεση, αντιμέτωπο με μια τεράστια καταστολή και συκοφάντηση, εισέπραξε με το ζόρι -με τα χλιαρά ζόρια- μια Ζωρή Παναττική!!!! (τί μου λέτε, Παναττική) στάση εργασίας. Και μετά οι αριστεροί του Φόρουμ ενοχλούνται που τους λένε Φλόρουμ και ψιλοβολεύονται ενοχλημένοι για να μη κάνουν αντιπαράθεση. Πολιτικός είναι ο χαρακτηρισμός, παιδιά!!! Παρεμπιπτόντως, καμιά εκδήλωση αποχαιρετισμού στο σύντροφο Πολυζωγόπουλο δε θα οργανώσετε; Η καλή Αριστερά, δεν πρέπει να είναι αγνώματων.

Μεγαλύτερος ο κίνδυνος καλοκαιρινού αιφνιδιασμού

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3 θα μας βάλουν αυτοί που σπεύδουν να κλείσουν τον κύκλο των καταλήψεων: Θα τολμήσει η κυβέρνηση να επωμιστεί το πολιτικό κόστος ενός θερινού αιφνιδιασμού; Το ερώτημα αυτό είναι πολιτικά αφελές και αντιστρέφεται πολύ εύκολα: Και γιατί να μη τολμήσει; Η κυβέρνηση έχει υποστεί ήδη το πολιτικό κόστος των καταλήψεων. Ξέρει ότι όποτε και να φέρει το νομοσχέδιο θα έχει αντιδράσεις. Το πολιτικό κόστος είναι γι' αυτή δεδομένο. Γιατί, λοιπόν, να μην πρωτανεύσουν οι εισηγητές πρωτοβουλία (Σουφλιάς, Μεϊμαράκης, Παυλόπουλος), που ζητούν να ψηφίσει τώρα το νομοσχέδιο, γιατί αργότερα θα είναι χειρότερα;

Εμείς δε λέμε ότι οπωσδήποτε η κυβέρνηση θα ψηφίσει το νομοσχέδιο το καλοκαίρι. Δεν παίζουμε λότο. Ρεπορτάζ κάνουμε, δεδομένα καταγράφουμε και σ' αυτά στηρίζουμε μια πολιτική ανάλυση που καταλήγει στο συμπέρασμα ότι αυτή τη στιγμή ο κίνδυνος ενός θερινού αιφνιδιασμού είναι πολύ πιο μεγάλος σε σχέση με

πριν δυο εβδομάδες. Γιατί είναι μεγαλύτερος; Πρώτο, γιατί η κυβέρνηση θα μπορεί να ψηφίσει το νόμο-πλαίσιο στην Ολομέλεια της Βουλής και όχι σε Τμήμα. Δεύτερο, γιατί θα έχει το πρόσχημα ότι έκανε διάλογο και στη Βουλή και κάλεσε όλους τους φορείς, ακόμα και τους εκπροσώπους των καταλήψεων να προσέλθουν και να μιλήσουν στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Τρίτο και κυριότερο, γιατί δε θα νιώθει την καυτή ανάσα του φοιτητικού κινήματος στο σβέρκο της. Θα έχει αυτή την πρωτοβουλία των κινήσεων και όχι το κίνημα.

Ναι, αλλά μπορεί το Σεπτέμβρη να έχουμε νέο κίνημα. Δεν το φοβάται αυτό η κυβέρνηση; Ο μόνος τρόπος για να απαλλαγεί απ' αυτό το φόβο είναι να μην ψηφίσει ποτέ το νόμο-πλαίσιο. Από τη στιγμή που θέλει να τον ψηφίσει οπωδήποτε (αυτό το ξεκαθάρισε ο ίδιος ο Καραμανής, καλύπτοντας απόλυτα τη Γιαννάκου), είτε τώρα είτε το φθινόπωρο, τον κίνδυνο ενός νέου γύρου καταλήψεων θα τον έχει. Γιατί, λοιπόν, το Μαξίμου (για-

τί το Μαξίμου θα πάρει την απόφαση) να μη σκεφτεί ότι ψηφίζοντας το νό

Ηικοπέλα, που διαιρίνεται σερνουν σαν σακί τα «εικίνητα στρατιωτάκια» (ή μήπως προτιμάτε το «πρετόριι ουρμπάνι», δηλαδή «άρχοντες των πόλεων;») του Πολύδωρα, είναι φοιτήτρια στο ΤΕΙ Κοζάνης. Εδάρη ανηλεώς μετά τη σύλληψή της, τραυματίστηκε στο κεφάλι (της έγιναν ράμματα και τοποθετήθηκε κολάρο στον αυχένα) και στο τέλος βρέθηκε τυλιγμένη σε μια κόλλα χαρτί, ως... επικεφαλής ομάδας 150 ατόμων που προέβη σε καταστροφές. Για μια αικόμη φορά προσπαθούν να κρύψουν τα εγκλήματα τους ποινικοποιώντας το θύμα. Αφού μετά από ώρες την πήγαν στο νοσοκομείο, την κλειδώσαν σ' ένα κελί και την έστειλαν πακέτο στον εισαγγελέα, με μια δικογραφία που περιλάμβανε κακουργήματα και πλημμελήματα.

Η δίωξη για τη φοιτήτρια περιλάμβανε δύο πλημμελήματα: απρόκλητη φθοράξ ξένης περιουσίας (για ζημιές που έγιναν μετά τη σύλληψή της) και απρόκλητη επικινδυνή σωματική βλάβη σε βάρος αστυνομικών (που επίσης έγινε σε άλλο τόπο και άλλο χρόνο). Από τον ανακριτή αφέθηκε ελεύθερη χωρίς κανένα περιοριστικό όρο. Και όχι μόνο αφέθηκε ελεύθερη, αλλά πριν ο συνήγορος της Κ. Παπαδάκης προλάβει να υποβάλει σχετικό αίτημα, ο ανακριτής διέταξε την αποστολή της δικογραφίας στον εισαγγελέα, για να αισκηθούν διώξεις κατά εκείνων που την τραυμάτισαν σοβαρά. Υπάρχουν βλέπετε όχι μόνο μαρτυρίες συμφοιτητών της με τους

οποίους διαδήλωναν μαζί, αλλά και φωτογραφίες και βίντεο ξένου ειδησεογραφικού πρακτορείου και ο ανακριτής δε μπορούσε να κάνει διαφορετικά. Φωτογραφίες και βίντεο που δείχνουν τη σύλληψη και τον άριο ξυλοδαρμό της.

Το συγκεκριμένο παράδειγμα είναι ένα από τα πολλά που συνέβησαν την περασμένη Τρίτη. Οι αφηνιασμένοι πρετοριανοί του Πολύδωρα έφτασαν στο σημείο να ξυλοκοπήσουν άγρια δημοσιογράφους, φωτορεπόρτερ και κάμεραφαν των αστικών ΜΜΕ. Περισσότερους από την προηγούμενη φορά. Και καθόλου τυχαία. Ήταν η εκδίκησή τους για τα σάσα είχαν πει και είχαν γράψει την προηγούμενη φορά. Αυτή η συμπεριφορά τους δείχνει πως έχουν την έγκριση της πολιτικής γησείας, πως αισθάνονται ότι αυτός ο υπουργός θα τους καλύψει ό,τι καν κάνουν.

Η πορεία χτυπήθηκε και αυτή τη φορά με σχέδιο και απόφαση από τα πριν. Φαινόταν αυτό από την αρχή, καθώς οι ΜΑΤάδες όχι μόνο δεν παρέμειναν κρυμμένοι αλλά προκαλούσαν κιόλας, βρίζοντας και

Αντίσταση στην κρατική βία

κάνοντας τις γνωστές σεξιστι-

κές χειρονομίες. Δεν ήταν, βέβαια, μερικά νερομπούκαλα που έπεσαν πάνω τους εκείνο που τους έκανε να αναλάβουν δράση. Έχουν δείξει πως όταν έχουν διαταγές κρατούνται μακριά σε πολύ πιο δύσκολες περιστάσεις (θυμίζουμε τα αντιπολεμικά συλλαλητήρια, που παρέμεναν αδρανείς έξω από την αμερικανική πρεσβεία, αποκρύψαντας με τις ασπίδες τα εκατοντάδες αντικείμενα που εκσφενδονίζονταν πάνω τους). Χτύπησαν σχεδιασμένα, με μανία, πνήγοντας τον κόσμο στα χημικά και ανοίγοντας δεκάδες κεφάλια με τα κλοιμπ.

Χτύπησαν γιατί η κυβέρνηση έκρινε πως αυτή η πορεία έπρεπε να χτυπήθει. Εκρίνε πως σ' αυτή την καμπή του κινήματος των καταλήψεων, που κάποιοι είχαν φροντίσει να βγάλουν δημόσια την άποψη ότι «στις 29 κλείνουμε», μπορούσε να πάρει τη ρεβάνσ. Να πάρει τη ρεβάνσ και ταυτόχρονα να σκορπίσει τρόμο και απογοήτευση.

Τα ραδιοκάνολα, φυσικά, αικολούθησαν την οδό της προβοκατορολογίας για τους «γνωστούς αγνώστους». Μια προβοκατορολογία στην οποία συμμετέχουν αυτή τη φορά και οι αυτόκλητοι «εκπρόσωποι των καταλήψεων» στα τηλεπιφράτυρα, που όρχισαν να καταγγέλουν τους «κουκουλοφόρους», αφήνοντας τα έμπειρα κοράκια της TV να τους χρησιμοποιούν ως μαϊντανούς και σ' αυτό το θέμα (μόλις πήγαιναν να πιούνε κάτι διαφορετικό, τους έκοβαν και γύριζαν τη συζήτηση αλλού). Οταν τα ΜΑΤ έχουν χρησιμοποιήσει τόση βαρβαρότητα, το δικαίωμα στην αντίσταση είναι νόμιμο. Κι αυτό οφελεί να το υπερασπίζεται όποιος είναι από τη μεριά του κινήματος, ανεξάρτητα από τις διαφορές τακτικής που μπορεί να έχει. Αυτές οι διαφορές τακτικής είναι υπόθεση του κινήματος και δεν έχουν καμιά σχέση με τις προβοκάτσιες των καναλιών. Οποιος συμμετέχει σ' αυτές γίνεται ο ίδιος προβοκάτορας.

Εθνικισμός γελοίος και επικίνδυνος

Προεκλογική περιοδεία στη Θράκη πραγματοποίησε ο κ. Παπαρήγα και δε μπορούσε, βέβαια, να μην ασχοληθεί με τη μειονότητα. Το πρώτο που φρόντισε να ξεκαθαρίσει είναι ο χαρακτήρας της μειονότητας: «Ξέρουμε πολύ καλά ότι στη Θράκη ζουν Ελληνες πολίτες, μουσουλμάνοι στο Θρίσκευμα». Ως εκεί. Θροσκευτικός προσδιορισμός για μια μειονότητα που προσδιορίζεται εθνικά, όπως κάθε μειονότητα άλλωστε. Για να καταδείξουμε το γελοίον του πράγματος, θα θέσουμε ένα απλό ερώτημα: Άν ο κ. Παπαρήγα περιόδευσε στη Σύρο ή την Τίνο, όπου ζουν Ελληνες πολίτες, καθολικοί στο Θρίσκευμα, θα μιλούσε για μειονότητα; Διανοίθηκε κανείς να αποκαλέσει τους καθολικούς μειονότητα, όταν οι ίδιοι δεν προσδιορίζονται έτσι; Διανοίθηκε κανείς να αποκαλέσει μειονότητα τους Βλάχους, τους Αρβανίτες, τους Σαρακατσάνους, που μιλούν και μια δεύτερη γλώσσα, όταν οι ίδιοι ιστορικά αποτελούν βασικά συστατικά στοιχεία του νεοελληνικού έθνους; Ομως, ουδείς μπορεί να μετατρέψει με τη βία σε εθνικά Ελληνες τους Σλαβομακεδόνες και τους Τούρκους. Αυτοί συνιστούν εθνικές μειονότητες στο εσωτερικό της επικράτειας του ελληνικού κράτους.

Δυστυχώς για την κ. Παπαρήγα και ολόκληρο τον ελληνικό εθνικισμό, η εθνική συνείδηση δεν είναι ενέσιμο διάλυμα για να εμβολιάσουν μ' αυτό τις μειονότητες. Όσο, λοιπόν, τους αρνούνται το δικαίωμα του εθνικού αυτοπροσδιορισμού, θα τις βρίσκουν απέναντι.

Η κ. Παπαρήγα, στην ίδια ομιλία της, συνέχισε νουθεώντας πολιτικά τη μειονότητα: «Δε θα μπορέσει πιο μειονότηπα να βρει απάντηση στο ερώτημα γιατί έχει οξυμένα προβλήματα, αν δει τα ζητήματα μόνο από την ιδιαιτερότητα που έχουν και που την αποδίδει σε θέματα καταγωγής, θροσκείας, γλώσσας, κλπ.». Η ίδια που στην προηγούμενη ακριβώς φράση είχε δώσει ειδικό προσδιορισμό στη μειονότητα (τον οποίο δεν τον δέχεται η μειονότητα), αμέσως μετά την κάλεσε να ξεχάσει κάθε ιδιαιτερότητα και να διαπιστώσει ότι τα προβλήματά της είναι ταξικά. Και βέβαια είναι ταξικά τα προβλήματα των εργατών και των φτωχών αγροτών, όμως η μειονότητα έχει και κάποια άλλα προβλήματα, πέραν αυτών που έχουν όλοι. Κι όταν αναφερόμαστε στη μειονότητα, αναφερόμαστε γι' αυτά τα ειδικά προβλήματα, χάριν των οποίων επιδεινώνονται και τα γενικά. Ακόμα κι αν δεχτούμε ότι η μειονότητα εγκλωβίζεται στα ειδικά της προβλήματα και ο ορίζοντάς της θολώνει, αφείλουμε να σπαντόσουμε στο ερώτημα «πώς μπορεί να απεγκλωβιστεί». Μπορεί να απεγκλωβιστεί η μειονότητα, όταν τα εθνικά της δίκαια καταπατούνται, όταν ακόμα και πολιτικές δυνάμεις που αυτοπροσδιορίζονται ως αριστερές συμμετέχουν στο εθνικιστικό μέτωπο και έχουν το θράσος να λένε κατάμουτρα στους μειονοτικούς, ότι αποτελούν μόνο θροσκευτική μειονότητα; Πώς να απεγκλωβιστεί, έτσι, η μειονότητα από το δικό της στενό ορίζοντα και από την επιρροή των μεγαλοεθνικιστών της Αγκυρας, που εκμεταλλεύονται ακριβώς αυτή την κατάσταση;

Στη διάρκεια της περιοδείας Παπαρήγα, το κομματικό όργανο του Περισσού έφτασε στο σημείο να γράψει ότι ενεργό ρόλο στο παιχνίδι της αντιπαράθεσης στη Θράκη «έχουν αναλάβει παράγοντες της μειονότητας που όλοι και πιο συχνά προβάλλουν το αίτημα για εθνικό προσδιορισμό (τουρκική μειονότητα)» (21.6.06). Το αυτονότο για κάθε προοδευτικό άνθρωπο, το δικαίωμα στον εθνικό προσδιορισμό, βαφτίζεται... έγκλημα καθοσιώσεως. Χωρίς ντροπή!

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάλου 1 και Ερνάτια, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. ΑΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

KONTRA